

Ανοιχτή Πόλη

Τεύχος 1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

Νέα από τις γειτονιές της Αθήνας
Συνέντευξη του Αλέξη Τσίπρα
Τα οικονομικά του δήμου:
στις συμπληγάδες των ιδιωτικών
συμφερόντων
Θέμα: Κάμερες, μας βλέπουνε...

Ανοιχτή Πόλη

Περιοδική έκδοση της Δημοτική Κίνησης

Συντακτική επιτροπή:

Χάρης Κωνσταντάτος
Αλέξανδρος Κωνσταντίνου
Παναγιώτα Μανιού
Όλγα Μπαλασούρα
Αλέξανδρος Μπίστης

Συνεργάτες τεύχους:

Ελθίνα Αγγελιοπούλου, Ελπίδα Αλεβίζου, Παναγιώτης Βωβός, Δημήτρης Γιαννάκης, Αρμόδιος Διαμαντής, Δημήτρης Ευταξίopoulos, Αυγή Θεοδόση, Ιωάννα Θεοδοσίου, Θωδωρής Κοκκινάκης, Παναγιώτης Κοντολέων, Νίκος Μουμούρης, Μαρί-άννα Μπίστη, Παναγιώτης Σκούτας, Άννα Φιλίνη

Φωτογραφία εξωφύλλου:

Από την πολύ καλή έκδοση
«Τοιχοδρομίες - το street art στην Αθήνα vol.1»
των εκδόσεων ΟΞΥ.

Φωτογραφίες Δημήτρης Θεοδόσης
Κείμενο Παναγιώτης Μενέγος

Σχεδίαση/καλλιτεχνική επιμέλεια:

Δασκάλα Χρυσουγή

Για επικοινωνία:

Ανοιχτή Πόλη
Παθισολόγου 8-10, 104 38 Αθήνα
τηλ: 210 5202373-5, φαξ: 210 5203268
email: cittaperta@gmail.com
ιστοσελίδα: <http://www.anoihtipoli.gr>
στην ενότητα «περιοδικό» μπορείτε να βρείτε τα
κείμενα κάθε τεύχους.
ιστολόγιο: <http://anoihtipoli.blogspot.com/>

Από την εκδήλωση
για τον 1 χρόνο της Ανοιχτής Πόλης

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΤΟΡΙΑΛ 03	ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΣΜΑΤΑ: Προτάσεις σχετική με το σχέδιο κανονισμού λειτουργίας τους 16
ΚΥΨΕΛΗ: Αγίως για την ιστορική μνήμη 04	ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ & ΑΘΗΝΗΣ: «Πολιτισμός» με χορηγούς και μαζορέτες 17
ΕΞΑΡΧΕΙΑ: Μια νέα συλλογικότητα κατοίκων 05	ΑΣΤΕΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ: Στο περιθώριο μέσα στο κέντρο 18
ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΥΚΑΣ, ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: Μια αποτελεσματική παρέμβαση 05	ΤΡΑΦΙΚΙΝΓΚ: Άλλο ένα θέμα ταμπού στην Αθήνα 19
COLUMBIA: Σκόνης, πέφες, λάσπη... και ένα εμπορικό κέντρο 06-07	ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ: Για μια άλλη κοινωνική πολιτική υγείας στο Δήμο Αθηναίων 19
ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ: Κι άλλη σφαίραση πνεύμα στην ταμενταίοπολη: 08	ΚΑΜΕΡΕΣ: Μας βλέπουνε 20-21
ΣΕΡΑΦΕΙΟ: Θέλωμε το κομμωτήριο μας αλλά όχι και το ταμμένο τους! 09	(Μ)ΠΑΛΙ ΤΑ ΙΔΙΑ... 22
ΜΕΤΑΣΟΥΡΓΕΙΟ: Πώς η πόλη γίνεται χρηματιστήριο 10	ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΥΜΥΡΝΗ 22
ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ + ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΟΤΙΚΑ 11	ΕΛΛΗΝΙΚΟ: Μπροπολιτικό πάρκο 23
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ 12-13	ΕΛΛΙΩΝΑΣ: Πράσινο και όχι ταμμένο 23
ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ: Στις συμπληγάδες των ιδιωτικών συμφερόντων 14-15	ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ 24

Η Ανοιχτή Πόλη είναι μια δημοτική κίνηση που δραστηριοποιείται στην Αθήνα. Ιδρύθηκε στις αρχές του 2006 και στις δημοτικές εκλογές του Οκτωβρίου 2006, όπου συμμετείχε με επικεφαλής τον Αλέξη Τσίπρα, ψηφίστηκε από το 10,52% των δημοτών. Εκπροσωπείται στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων από 4 δημοτικούς συμβούλους και από έναν/μία σύμβουλο σε κάθε ένα από τα αντίστοιχα επτά διαμερισματικά.

Η Ανοιχτή Πόλη εμπνέεται από τους παλιότερους και σύγχρονους αγώνες των δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστε-

ράς και οικολογίας για μια δικαιότερη και ομορφότερη πόλη, για δημοκρατική αυτοδιοίκηση και συμμετοχή των πολιτών. Συνεργάζεται με τα διεκδικητικά κινήματα πολιτών στις γειτονιές της πόλης. Συμμετέχει σε δίκτυα κινήσεων ενεργών πολιτών και σε τοπικά και διεθνή κοινωνικά φόρουμ. Η Ανοιχτή Πόλη είναι ανοιχτή σε κάθε ενεργό πολίτη που έχει διαφορετική οπτική για τον τρόπο που θα έπρεπε να οργανώνεται και να λειτουργεί η πόλη και θέλει να συμμετέχει σε μια κοινή προσπάθεια για την προώθηση σύγχρονων ριζοσπαστικών λύσεων στα προβλήματα της Αθήνας.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟ, 1ο ΤΕΥΧΟΣ «ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ»!

Ενα χρόνο από την «εγκατάσταση» των εκπροσώπων μας στα όργανα του Δήμου Αθήνας, εκδίδουμε το πρώτο - «κανονικό» - τεύχος του εντύπου μας. Είχε προηγηθεί ένα δοκιμαστικό τεύχος 0, που βγήκε το καλοκαίρι του 2007, αλλά οι εθνικές εκλογές του φθινοπώρου (στις οποίες οι δυνάμεις της Αριστεράς και της οικολογίας ενισχύθηκαν σημαντικά!) καθυστέρησαν την έκδοση αυτού του τεύχους που κρατάτε στα χέρια σας.

Ο Ιανουάριος του 2008 μας βρίσκει επίσης στην ευχάριστη θέση να καλωσορίζουμε στις θέσεις των εκπροσώπων μας στο Δημοτικό Συμβούλιο την **Ελένη Αγγελονοπούλου**, νέα ακτιβίστρια των κοινωνικών φόρουμ, και την καθηγήτρια **Ελένη Πορτάλιου**, γνωστή από τους πολύχρονους αγώνες της στα κινήματα πόλης, το πανεπιστήμιο και την Αριστερά. Παράλληλα αποχαιρετήσαμε από το Δημοτικό Συμβούλιο την **Άννα Φιλίππιν**, πολλά χρόνια ενεργή στα ζητήματα του Δήμου και στις κινήσεις στις γειτονιές, αλλά και τον **Γρηγόρη Ψαριανό**. Και οι δυο τους μας υποσχέθηκαν πως θα δουλεύουν για τα ζητήματα της Αθήνας από τα έδρανα της Βουλής πλέον.

Η Ανοιχτή Πόλη τους μήνες που πέρασαν

Τους περασμένους μήνες η δημοτική μας κίνηση χρειάστηκε κυρίως να οργανώσει την εκπροσώπηση μας στο δημοτικό συμβούλιο, να διαμερίσματα και τους δημοτικούς οργανισμούς ασκώντας τεκμηριωμένη κριτική, προβάλλοντας αντιπροτάσεις στα θέματα που φέρνει η διοίκηση αλλά και ανοίγοντας πολλά ζητήματα που συνήθως αγνοούνται στα όργανα του Δήμου. Επιπλέον βρεθήκαμε σταθερά κοντά στους αγωνιζόμενους πολίτες στις γειτονιές και αναδείξαμε τις αγωνίες και τα αιτήματά τους.

Έχουμε πετύχει ήδη να είμαστε η μόνη αντιπολιτευση στη διοίκηση Κακλαμάνη, καθώς προσπαθούμε να δίνουμε μάχες για όλα τα επιμέρους ζητήματα, αλλά και να επαναφέρουμε τη -συννά ανούσια- συζήτηση που γίνεται στα όργανα του Δήμου στα πραγματικά προβλήματα της Αθήνας, δηλαδή την απουσία ελεύθερων χώρων, τα ζητήματα των λειψών κοινωνικών υπηρεσιών, τα αιτήματα προστασίας των δικαιωμάτων και δημοκρατικής συμμετοχής των πολιτών.

Η πολιτική Κακλαμάνη πρέπει να αποκρουστεί

Οι πρώτοι μήνες της δημαρχίας Κακλαμάνη μας αποκαλύπτουν σιγά-σιγά το μοντέλο διοίκησης των πραγμάτων της πόλης που σκοπεύει να εφαρμόσει. Ο κ. Κακλαμάνης επιδιώκει μέσω μιας προσωπικής επικοινωνιακής πολιτικής να εμφανίζεται ως υπερκομματικός, τεχνοκράτης και δυναμικός. Ωστόσο, η πολιτική που πραγματικά εφαρμόζει χαρακτηρίζεται από **κοινωνικά και περιβαλλοντικά επιζήμιες επιλογές**. Ο Δήμος εμφανίζεται συχνότερα ως συνεταίρος και προστάτης των μεγάλων και μικρότερων «επενδυτών» που σχεδιάζουν εμπορικά κέντρα και διασκεδαστήρια, παρά στο πλευρό των κατοίκων που διεκδικούν τους λιγοστούς ελεύθερους χώρους και ουσιαστική κοινωνική πολιτική.

Παράλληλα, αυτούς τους μήνες, παρατηρούμε την ανάδυση ενός αυταρχικού μοντέλου λειτουργίας του Δήμου: στο δημοτικό συμβούλιο και στα διαμερίσματα συναντάμε την άρνηση ουσιαστικής συζήτησης, στην καθημερινή διοίκηση του Δήμου ακολουθούνται εξ απορρήτων και συγκεντρωτικές τακτικές, ενώ συχνά ο Δήμος αρνείται να παρέχει ακόμη και τα δημόσια έγγραφα για ενημέρωση των παρατάξεων και των πολιτών. Να σημειώσουμε επίσης πως οι περισσότερες θεσμοθετημένες επιτροπές του Δημοτικού Συμβουλίου δεν έχουν συνεδριάσει ποτέ!

Αναμφίβολα, «κερασάκι» των ημερών Κακλαμάνη στο Δήμο είναι η συχνότατη διοργάνωση δαπανηρών, «λαμπερών» εκδηλώσεων για ζητήματα πρόνοιας ή νεολαίας και άθλησης (συνηθέστερα με την υποστήριξη -ανιδιοτελών οπωσδήποτε- «χορηγών»). Αυτή η τακτική της φιλανθρωπικού τύπου άμεσης εμπλοκής ιδιωτών στα προγράμματα του Δήμου έχει περιορισμένο ορίζοντα. Σε συνδυασμό δε, με την πλήρη αποδιοργάνωση των αντίστοιχων δημοτικών υπηρεσιών, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ουσιαστικά τα κοινωνικά προβλήματα και χρησιμεύει μόνο για το «ξέπλυμα» της εικόνας των εταιριών.

Τέλος, στα ζητήματα προστασίας κοινωνικών δικαιωμάτων, είδαμε πολλές φορές τη δημοτική αρχή να επιδεικνύει προβληματική «ισοπνή». Θυμόμαστε τις βίαιες εξώσεις Ρομά από το Βοτανικό, τις «ιδέες» της για τον περιστολή των διαδηλώσεων, για κάμερες στις παιδικές χαρές, για την αστυνομική «αντι-

μετώπιση» της μετανάστευσης, την άρνηση υποστήριξης του Athens Pride 2007 κ.ά.

Η Ανοιχτή Πόλη παρακολουθεί στενά και αντιπολιτεύεται αυτή τη «νέου τύπου» διοίκηση των πραγμάτων του Δήμου που εφαρμόζεται τους τελευταίους μήνες. Είναι ένα μοντέλο που συνδυάζει όλα τα κακά του γνώριμου από τα παλιά αυταρχικού και πελατειακού μοντέλου με την νεοφιλελεύθερου τύπου άμεση εμπλοκή μεγάλων εταιριών και «εργετών» στις αναπτυξιακές αποφάσεις και μέτρα.

Σε αυτό το τεύχος

Στα άρθρα που ακολουθούν παρουσιάζονται μια σειρά από ανοιχτά ζητήματα των γειτονιών της πόλης, αλλά και «κεντρικά» ζητήματα του δήμου της Αθήνας: τα οικονομικά και διοικητικά, οι κοινωνικές υπηρεσίες, ζητήματα νεολαίας κ.ά. Είναι ένα πανόραμα που νομίζουμε εικονογραφεί τις παραπάνω εκτιμήσεις. Ακόμη θα βρείτε άρθρα μελών και φίλων της δημοτικής μας κίνησης, αλλά και μια συνέντευξη του επικεφαλής της Ανοιχτής Πόλης Αλέξη Τσίπρα. Επίσης, άρθρα που συνδέουν τα ζητήματα της Αθήνας με όλα συμβαίνουν σε άλλες γειτονιές και πόλεις.

Μέχρι το επόμενο τεύχος του περιοδικού της Ανοιχτής Πόλης, που πλέον θα προσπαθήσουμε να εκδίδουμε τακτικά, περιμένουμε τα σχόλια και τις συνεισφορές σας στο email ή το blog μας.

Για τη συντακτική επιτροπή,
Χάρης Κωνσταντάτος

Καλό ταξίδι σύντροφε...

Ο Παναγιώτης Κοντολέων έφυγε πρόωρα από κοντά μας στις 25 Ιανουαρίου 2008. Ο Παναγιώτης ήταν γ.γ. της ΕΙΝΑΠ και δραστήριο μέλος της Ανοιχτής Πόλης (εκπρόσωπος στην επιτροπή υγείας και κοινωνικής μέριμνας του Δήμου Αθηναίων).

Πάντα παρών, φιλικός, καλοπροαίρετος και δραστήριος υπερασπιζόταν, και μέσα από τις γραμμές μας, το δικαίωμα όλων στην υγεία και την κοινωνική πρόνοια. Φίλε και σύντροφε Παναγιώτη μας έστειλες το άρθρο σου και μετά από λίγες μέρες έφυγες. Αυτό το τεύχος το αφιερώνουμε σε σενα. Στους αγώνες που έρχονται θα σαι πάντα στο νου μας.

ΚΥΨΕΛΗ: Αγώνες για την ιστορική μνήμη

Κυψέλη: μια γειτονιά όχι μόνο με τους περισσότερους κατοίκους ανά τετραγωνικό μέτρο στην Ευρώπη αλλά και με έναν πλούτο αγώνων, αγωνιστών και σημείων ιστορικής μνήμης, σε μια πόλη που μοιάζει να θέλει να ξεχάσει κομμάτια της ιστορίας της.

Ηλέκτρα Αποστόλου και Λέλα Καραγιάννη: δύο γυναίκες που η ζωή τους, το όνομά τους και οι αγώνες τους είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την Κυψέλη. Η Ηλέκτρα Αποστόλου, μέλος του Κ.Σ. της ΕΠΟΝ από την ίδρυσή της, συνελήφθη στις 25/7/1944, ανακρίθηκε, βασανίστηκε απάνθρωπα, δολοφονήθηκε και μια μέρα αργότερα εκσφενδόνισαν το μισοκαμένο και παραμορφωμένο από τα βασανιστήρια σώμα της από την ταράτσα του κτιρίου της οδού Ελπίδος 3, όπου επί Γερμανικής Κατοχής, στο ξενοδοχείο Κρυστάλλ, στεγάζονταν η Ειδική Ασφάλεια. Στη συμβολή των οδών Λέλας Καραγιάννη και Σταυροπούλου υπάρχει έως και σήμερα το πατρικό της σπίτι και παράλληλα αρχηγείο της αντιστασιακής οργάνωσης «Μπουμπουλίνα».

Η Λέλα Καραγιάννη, μάνα επτά παιδιών, τον καιρό της Κατοχής δραστηριοποιείται και συνεργάζεται με τις λεγόμενες εθνικές οργανώσεις και το Στρατηγείο Μέσης Ανατολής, συλλαμβάνεται δυο φορές από τους κατακτητές και τη δεύτερη φορά ύστερα από φρικτά βασανιστήρια οδηγείται στο εκτελεστικό απόσπασμα λίγο πριν εγκαταλείψουν την Αθήνα οι Γερμανοί. Αυτό που μένει σήμερα για να μας θυμίζει όχι μόνο τα ονόματά τους αλλά την δράση τους και τη νεώτερη ιστορία μας είναι τόσο το ερειπωμένο και εγκαταλελειμμένο σπίτι της Λέλας Καραγιάννη, όσο και το κτίριο όπου την εποχή της Κατοχής βρισκόταν η Ειδική Ασφάλεια στην οποία βασανίστηκε και δολοφονήθηκε η ηρωίδα της Αντίστασης και στέλεχος του ΚΚΕ Ηλέκτρα Αποστόλου στην οδό Ελπίδος.

Η Ανοιχτή Πόλη του 6ου Δημοτικού Διαμερίσματος μαζί με κατοίκους της γειτονιάς, τιμώντας τις αγωνίστριες αυτές και θέλοντας να σταματήσει η απαξίωση της ιστορικής μνήμης, ζήτησε να μετονομαστεί η οδός Ελπίδος, ένας δρόμος κοντά στην Πλατεία Βικτωρίας, σε οδό Ηλέκτρας Αποστόλου και να το-

ποθετηθεί αναμνηστική επιγραφή στο σημείο αυτό. Πραγματοποίησε ακόμη εκδήλωση έξω από το σπίτι της Λέλας Καραγιάννη τιμώντας το θάνατό της και ζητώντας να ξεκινήσουν άμεσα εργασίες σωτηρίας του διατηρητέου αυτού κτιρίου.

Οι προτάσεις αυτές της Ανοιχτής Πόλης βρήκαν απέναντί τους τους διαμερισματικούς συμβούλους του Νικήτα Κακλήμανη που απέρριψαν την μετονομασία της οδού Ελπίδος. Απ' ό,τι φαίνεται όμως η παράταξη του κ. Κακλήμανη επιλεκτικά απορρίπτει τις μετονομασίες δρόμων όπως και επιλεκτικά «διαφυλάσσει τη συλλογική μνήμη πολιτικών προσώπων και δράσεων που καθόρισαν την πορεία της δημοκρατίας», αφού λίγο αργότερα ο ίδιος ο Δήμαρχος μετονόμασε την πλατεία Λυκαβηττού σε Αθανασίου Τσαλδάρη καθώς και τον δρόμο που

περνά δίπλα από το νέο χρηματιστήριο σε «οδό Χρηματιστηρίου».

Είναι φανερό πως η Δημοτική Αρχή αντιλαμβάνεται με πολύ διαφορετικό τρόπο την διατήρηση της ιστορίας και της ιστορικής μνήμης της πόλης μας. Από την προσπάθεια κατεδάφισης των προσφυγικών κατοικιών στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας όπου οι σφαίρες από τον Εμφύλιο είναι ακόμα φανερές, την εγκατάλειψη διατηρητέων κτιρίων και την άρνηση της αποδοχής και αναγνώρισης αγωνιστών η ιστορία της Αθήνας ξαναγράφεται στρογγυλεμένη και διαμορφωμένη έτσι ώστε να μην «ενοχλεί».

Ιωάννα Θεοδοσίου

Ανοιχτή Πόλη 6ου Διαμερίσματος

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Στις αρχές του φθινοπώρου 2007 στα Εξάρχεια δημιουργήσαμε μια επιτροπή κατοίκων για τον συντονισμό των ενεργειών μας ενάντια στα προβλήματα της γειτονιάς μας. Η ανάγκη που μας οδήγησε στην δημιουργία αυτής της επιτροπής ήταν η κοινή πεποίθηση που έχουμε ότι ο δήμος, η αστυνομία και άλλοι κρατικοί φορείς δεν είναι πρόθυμοι να επιλύσουν τα προβλήματα των πολιτών στην γειτονιά μας.

Η επιτροπή αυτή ξεκίνησε σαν πρωτοβουλία ορισμένων κατοίκων ενάντια στην ασύδοτη τοποθέτηση κεραιών κινητής τηλεφωνίας μέσα στον αστικό ιστό. Γρήγορα πλαισιώθηκε από πολλούς γείτονες και μέσα από λαϊκές συνελεύσεις κατόρθωσε να απομακρύνει ήδη τέσσερις κεραιές από κτίρια της γειτονιάς. Μέσα από αυτές τις κινητοποιήσεις και τη συνεύρεση πολλών γειτόνων εκφράστηκε η θέληση να ασχοληθούμε και με άλλα προβλήματα των Εξαρχείων.

Τα κύρια προβλήματα που απασχολούν την επιτροπή μας είναι:

- Οι Κεραιές κινητής τηλεφωνίας
- Οι ελεύθεροι χώροι των Εξαρχείων
- Η προκλητική και ανούσια αστυνομοκρατία
- Το παράνομο παρκάρισμα (παρεμπόδιση πεζών)
- Η ηχορύπανση
- Η καθαριότητα των Δημόσιων Χώρων και η ανακύκλωση των απορριμμάτων

Για τα παραπάνω καθορίστηκαν υποεπιτροπές οι οποίες προετοιμάζουν την αντιμετώπισή τους τόσο σε θεωρητικό πλαίσιο όσο και σε μορφές δράσης. Οι αποφάσεις για την δράση παίρνονται πάντοτε μετά από συζήτηση από την ολομέλεια της επιτροπής. Η επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Εξαρχείων είναι ανοικτή σε όλους τους κατοίκους και τους εργαζόμενους στα Εξάρχεια-Νεάπολη που τους απασχολούν τα ίδια προβλήματα. Δεν υποκαθιστά κανέναν από τους υπάρχοντες συλλόγους και αποδέχεται κάθε πολίτη όποιες ιδεολογίας, αρκεί στην επιτροπή να συμπεριφέρεται και να εκφράζεται σαν αυτόνομη προσωπικότητα και όχι με την ιδιότητα του μέλους της συλλογικότητας του.

Έχοντας την πεποίθηση ότι όλοι μαζί σκεπτόμενοι, αγωνιζόμενοι και συνεργαζόμενοι, μπορούμε να καταφέρουμε την επίλυση αρκετών προβλημάτων της γειτονιάς μας και να βελτιώσουμε την ποιότητα της καθημερινότητας στη ζωή μας, συνεχίζουμε τις συνελεύσεις μας κάθε 15 μέρες. Ακλόνητοι πιστεύουμε ότι μπορούμε να πάρουμε την γειτονιά μας στα χέρια μας. ■

Θοδωρής Κοκκινάκης
Μέλος Πρωτοβουλίας Κατοίκων Εξαρχείων

ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΥΚΑΣ, ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: Μια αποτελεσματική παρέμβαση

Τα 250 τ.μ. επί της οδού Αγλαονίκης στο Νέο Κόσμο δίπλα στην Πλατεία Λεύκας, αποτελούσαν πάντα απαραίτητο συμπλήρωμα της και παρέμεναν επί μια δεκαετία αναξιοποίητα. Αν και ο χώρος αποτελεί δημοτική περιουσία από το 1998, ο δήμος δεν προχωρούσε στην δεντροφύτευση του, με αποτέλεσμα να έχει μετατραπεί σε «δημοτικό» πάρκινγκ.

Και όλα αυτά, σε μια περιοχή που ζουν τουλάχιστον 200.000 κάτοικοι και οι μικροί ελεύθεροι χώροι, αναγκαίοι για τη μείωση της θερμοκρασίας κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού αλλά και την ποιότητα του αέρα, σπανίζουν.

Για το θέμα αυτό, το 2ο διαμερισματικό συμβούλιο έχει ήδη πάρει δύο ομόφωνες αποφάσεις, μια το 2004 και μία το 2007, που όμως δεν ήταν αρκετές για να αρχίσουν τα έργα ανάπλασης.

Η παρατεταμένη αδιαφορία του δήμου, ανάγκασε τους κατοίκους να δράσουν. Η Ανοιχτή Πόλη έβαλε το ζήτημα στο δημοτικό συμβούλιο, όμως η δημοτική αρχή το παρέπεμψε στο υπό κατάρτιση τεχνικό πρόγραμμα της επόμενης χρονιάς. Στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο η Ανοιχτή Πόλη επανήλθε ενημερώνοντας τη δημοτική αρχή ότι οι κάτοικοι μαζί με τον αθλητικό και πολιτιστικό σύλλογο Πήγασο είχαν αποφασίσει να πραγματοποιήσουν δεντροφύτευση. Το αποτέλεσμα

ήταν ο δήμος να κινητοποιηθεί και να ξεκινήσει άμεσα τις εργασίες ανάπλασης του χώρου.

Η συνάντηση, η συμμετοχή, η αυτοοργάνωση, η δράση των πολιτών για μια πλατεία, για ένα δέντρο, για μια κεραιά κινητής τηλεφωνίας, για ένα σκοτεινό και καταστραμμένο δρόμο είναι η λύση στα άπειρα προβλήματα αυτής της πόλης. Η προσπάθεια για την δεντροφύτευση και ανάπλαση της πλατείας Λεύκας συνεχίζεται. Άλλωστε, η απαλλοτρίωση του υπόλοιπου κομματιού επί της οδού Παρασκευοπούλου ακόμη εκκρεμεί. ■

Ελπίδα Αλεβίζου
Ανοιχτή Πόλη 2ου Διαμερίσματος
Δημοτική Διαμερισματική Σύμβουλος

COLUMBIA:

Σκόνες, πέτρες, λάσπη... κι ένα εμπορικό κέντρο

Η πίστη μας ότι το τραγούδι, η μουσική, η τέχνη, η δημιουργία, είναι συστατικά στοιχεία της ιστορίας του ανθρώπου και αφορούν πολλές πλευρές της ζωής του σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο, μας ένωσε σε μια δύσκολη αλλά σημαντική και ενδιαφέρουσα προσπάθεια: να διασωθεί το πρώην εργοστάσιο της Columbia και να αξιοποιηθεί ως δημόσιο μουσείο ελληνικής μουσικής και δισκογραφίας.

Στα εξήντα χρόνια λειτουργίας της Columbia παρήχθησαν πάνω από 200.000 δίσκοι όλων των ει-

δών της μουσικής. Συνθέτες, στιχουργοί, μουσικοί, λογοτέχνες, ποιητές, ζωγράφοι, τεχνικοί, δημοσιογράφοι κατέθεσαν την ψυχή τους και την έμπνευσή τους. Πότισαν με τις νότες και τις μουσικές τους τους τοίχους και τα μηχανήματα της Columbia.

Η εμφάνιση της δισκογραφίας επέφερε ριζικές αλλαγές στη μουσική παραγωγή, ποιοτικές και ποσοτικές. Σημείο αναφοράς αυτών των αλλαγών για την Ελλάδα ήταν το εργοστάσιο της Columbia. Αυτός ο ιστορικός τόπος χρειάστηκε μόνο μια μέρα για να ισοπεδωθεί, να γίνει μπάζα και παλιοσιδερά. Ήταν η 13η Μαΐου 2006.

Αυτό πραγματοποιήθηκε με την βοήθεια του Υπουργείου Πολιτισμού το οποίο δεν χαρακτήρισε ως ιστορικό τόπο το σύνολο του χώρου, παρά μόνο το ένα κτίριο και αυτό με κριτήρια αρχιτεκτονικά, παλαιότητας και στατικής επάρκειας και όχι με το πολιτιστικό μέγεθος του χώρου και με ό,τι αυτό συμβολίζει. Ήταν μια κατεδάφιση στο βωμό του κέρδους. Οι ιδιοκτήτες του χώρου σχεδιάζουν ένα πολυώροφο γυαλιστερό εμπορικό κέντρο, καθότι η περιοχή εντάσσεται στο σχέδιο πόλης και ο συντελεστής δόμησης φτάνει μέχρι και το 1,6. Στο έγκλημα συνέβαλε και ο Δήμος Αθηναίων (Δ/νση Πολεοδο-

μίας), ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες εξέδωσε άδεια καταδάφησης, τη στιγμή που εκκρεμούσε προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παρά τις προσπάθειες της Επιτροπής μας και των κατοίκων της περιοχής, δεν καταφέραμε να αποτρέψουμε το γκρέμισμα των studio και του τυπογραφείου. Με διάφορες δραστηριότητες (ημερίδες, συναυλίες, κινητοποιήσεις, δημοσιεύσεις) προσπαθήσαμε να ενημερώσουμε την ελληνική κοινωνία για να συμπαρασταθεί σ' αυτήν την προσπάθεια και πρέπει να πούμε ότι η ανταπόκριση ήταν πολύ μεγάλη. Προσφύγαμε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και με την αίτηση μας ζητήσαμε την ακύρωση της απόφασης του Υπουργείου Πολιτισμού και τον χαρακτηρισμό του χώρου ως ιστορικού τόπου στο σύνολό του, διότι το πολιτιστικό μέγεθος ενός χώρου δεν επιμερίζεται.

Πρόσφατα, το ΣτΕ με την υπ' αριθ. 3611/07 απόφασή του κάνει δεκτή την αίτηση ακύρωσης την οποία είχαμε καταθέσει και υποχρεώνει το Υπουργείο Πολιτισμού να επανεξετάσει το θέμα. Υπερασπίζεται, έτσι, την πολιτιστική μας κληρονομιά, ότι δηλαδή δεν έπραξε η πολιτεία, και δικαιώνει ηθικά και ουσιαστικά την προσπάθειά μας.

Εμείς ως επιτροπή πρωτοβουλίας επιμένουμε ότι ο χώρος της Columbia πρέπει να μετατραπεί σε δημόσιο Μουσείο ελληνικής μουσικής και δισκογραφίας με έκθεση ντοκουμέντων, φωτογραφικού και κινηματογραφικού υλικού, με όλη την αλυσίδα παραγωγής δίσκων και ηχογραφήσεων, με κέντρο τεκμηρίωσης, με χώρους εκδηλώσεων, συναυλιών, συνεδρίων, έρευνας και εκπαίδευσης. Σε έναν ανοιχτό χώρο αναψυχής και ανάπτυξης υψηλού πρασίνου.

Σε ό,τι αφορά τους ισχυρισμούς του κ. Σ. Μάτσα (προέδρου του Δ.Σ. της MAPMIN ΑΕ στην οποία ανήκει ο χώρος της Columbia) ότι χαρίζει στο Δήμο το 50% της ιδιοκτησίας του, η πραγματικότητα είναι διαφορετική: οι εντάξεις στο σχέδιο πόλης γίνονται με τον Ν1337/83, ο οποίος υποχρεώνει τους ιδιοκτήτες να εισφέρουν σε γη αναλογικά με τα στρέμματα τα οποία εντάσσονται. Τα ποσοστά είναι κλιμακωτά (από 10% μέχρι και 60%) και από τα 14.000 στρέμματα η κατασκευαστική-εμπορική-τουριστική εταιρεία MAPMIN ΑΕ υποχρεούται να εισφέρει σε γη στον Δήμο Αθηναίων 7.025 στρέμματα, πράγμα

Να διασωθεί το πρώην εργοστάσιο της Columbia και να αξιοποιηθεί ως δημόσιο μουσείο ελληνικής μουσικής και δισκογραφίας.

που σημαίνει ότι ο κ. Μάτσα ούτε χαρίζει, ούτε δωρίζει, ούτε παραχωρεί. Ο ιδιοκτήτης δεν χάνει από αυτή τη ρύθμιση, καθώς η αξία των στρεμμάτων τα οποία του απομένουν μετά την ένταξη σχεδόν επταπλασιάζεται.

Ταυτόχρονα δίνεται η δυνατότητα στον Δήμο Αθηναίων να αποκτήσει το χώρο της Columbia με μηδενικό κόστος και

παράλληλα, με βάση τον Ν1337/83 να παραχωρήσει στην MAPMIN άλλο σημείο αντίστοιχης έκτασης στην υπό ένταξη περιοχή.

Η κατασκευή του μουσείου μπορεί να ενταχθεί στο Δ' ΚΠΣ. Όπως παρακολουθούμε από τα δημοσιεύματα στον τύπο, πακτωλός εκατομμυρίων ευρώ έχουν διατεθεί από το ΚΠΣ σε ΝΠΙΔ και ιδιώτες για πολιτιστικές δραστηριότητες. Συνεχίζουμε τις προσπάθειες μας να γίνει πραγματικότητα η δημιουργία δημόσιου Μουσείου μουσικής και δισκογραφίας, χωρίς εμπορικές και βιοτεχνικές οχλήσεις, σε απόσταση από

ογκώδη πολυώροφα κτήρια. Μετά την απόφαση του ΣτΕ μάλιστα, μπορούμε από καλύτερες θέσεις να διεκδικήσουμε και τη γενικότερη ανάπλαση της περιοχής σε συνδυασμό με την ανάπτυξη του πρασίνου.

Επιμένουμε σε δημόσιο Μουσείο, διότι η μελέτη, η έρευνα και η παρουσίαση της ιστορίας της μουσικής δεν μπορεί να είναι υπόθεση ενός ιδιώτη με υποκειμενικά ή εμπειρικά κριτήρια και μεθοδολογία, όταν στο χώρο της ελληνικής μουσικής κατά καιρούς έχουν προκύψει, υποκειμενισμοί, αμφισβητήσεις και αποκλεισμοί.

Καλούμε όλους τους πολίτες, τους φορείς και το σύνολο του καλλιτεχνικού κόσμου να συμβάλλουν με όποιο τρόπο θεωρούν ότι μπορούν στην προσπάθεια αυτή! ■

Αυγή Θεοδόσι

Μέλος της Επιτροπής για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia

ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ: κι άδηλη αφάιρεση πνεύμονα στην τσιμεντούπολη;

Οι λόφοι Φιλοπάππου, δηλαδή ο λόφος Μουσών, Νυμφών και Φιλοπάππου, είναι σήμερα ένας από τους ελάχιστους μεγάλους ελεύθερους χώρους στο δήμο της Αθήνας και ο μόνος για μια τεράστια τσιμεντένια περιοχή του λεκανοπεδίου που εκτείνεται μέχρι την παραλία.

Είναι μνήμες, βόλτες, ηρεμία. Είναι ό,τι δεν περιφράσσεται με κάγκελα. Για όσους και όσες μεγαλώσαμε και ζούμε κοντά του όμως είναι πολλά περισσότερα. Είναι μνήμες, βόλτες, ηρεμία. Είναι ό,τι δεν περιφράσσεται με κάγκελα. Τι είναι αυτό όμως που οδηγεί ξανά και ξανά το Υπουργείο Πολιτισμού στη

λογική της περιφράξης; Η ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων περιλάμβανε 6 χώρους. Ο ένας ήταν του Φιλοπάππου. Οι άλλοι πέντε είναι σήμερα περιφραγμένοι, με ωράριο και εισιτήριο, και μόνο ο Φιλοπάππου χάρη στις αντιδράσεις των κατοίκων είναι ανοιχτός μέρα-νύχτα και χωρίς εισιτήριο.

Είναι φανερό ότι χώροι με αρχαιολογική ή ιστορική αξία αντιμετωπίζονται από το ΥΠΠΟ ως χώροι που δυνητικά θα μπορούσαν να αποφέρουν έσοδα. Υπάρχει μια κατηγορία ανθρώπων που θεωρεί ότι το κράτος δεν πρέπει να ξοδεύει δεκάρα για να

παρέχει ένα κοινωνικό αγαθό, όπως έναν ελεύθερο χώρο, αν δεν κερδίζει χρήματα από αυτόν. Είναι τόσο απλό αυτό που συμβαίνει στο Φιλοπάππου, γιατί συμβαίνει στις μέρες μας παντού και για όλα. Η λέξη κλειδί είναι η «ανταποδοτικότητα». Τα κάγκελα είναι η προϋπόθεση για να μπορέσει το προϊόν να είναι ανταποδοτικό, δηλαδή εμπορεύσιμο.

Μήπως πρόκειται για προστασία των αρχαίων; Καταρχήν όχι. Γιατί τα εμφανή αρχαία στο λόφο είναι σε 3-4 σημεία και κανείς δεν βάζει 3.500 μέτρα φράχτη απλώς γι' αυτά. Είναι πολλά λεφτά για να τα δώσει μόνο γι' αυτό το λόγο. Δεύτερον, φαινόμενα βανδαλισμών δεν υπάρχουν παρά ελάχιστα σε διάστημα δεκαετιών. Τρίτον, υπάρχει φύλαξη με πάνω από 30 φύλακες σε 24ώρη βάση. Και τέλος διαφνοούμε με τη λογική που λέει πως όπου τίθεται θέμα προστασίας αρχαίων ή ασφάλειας ή σιδηρόποτε άλλο η λύση είναι κάγκελα, αστυνομία, κάμερες κλπ. Φυσικά αν αφαιρέσεις τον λόφο του Φιλοπάππου από την πόλη και δεν πατάει κανείς θα είναι πιο προστατευμένος. Είναι όμως λογική αυτή; Όταν μάλιστα αυτή η λογική έρχεται από ανθρώπους που έχουν αφήσει ανενόχλητες καταπατήσεις στον Λουμπαρδιάρη και τον Διόνυσο, που έχουν αφήσει να ρημάζει το αρχιτεκτονικό έργο του Δ. Πικιώνη, που έχουν αποδεχτεί ιδιωτική έκθεση γλυπτικής και ιδιωτικό θέατρο 900 θέσεων

μέσα στο χώρο, τότε κάτι δεν πάει καλά.

Στις 9 Οκτωβρίου του 2007 το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο γνωμοδότησε υπέρ της μετατροπής του Φιλοπάππου σε οργανωμένο αρχαιολογικό χώρο. Δηλαδή τέρμα οι ελεύθερες βόλτες, τέρμα σκυλιά και πικνίκ, τέρμα οι χαρταετοί της Καθαρής Δευτέρας. Μάλιστα η απόφαση συνοδεύτηκε από υβρεολόγιο του περιφημου Ζαχόπουλου προς τους ενεργούς πολίτες που υπερασπίζονται έναν ανοιχτό Φιλοπάππου. Τώρα, μετά τις αποκαλύψεις για τον πρώην γενικό γραμματέα και τις περιέργες αποφάσεις του ΚΑΣ, δεν μπορούμε παρά να νιώθουμε περήφανοι/-ες που ένας τέτοιος άνθρωπος μέσα σε αυτό το συμβούλιο μας έβρισε. Κάτι καλό θα κάναμε.

Οι κάτοικοι συνεχίζουν τον αγώνα τους και στις 11 Νοέμβριο με μια λαϊκή συνέλευση ξήλωσαν τμήμα της περιφράξης που έχει απομείνει. Και θα συνεχίσουν να υπερασπίζονται την αρμονική και ελεύθερη συνύπαρξη αρχαίων, φύσης και ανθρώπων. ■

Πολύ περισσότερα μπορείτε να διαβάσετε στο μπλογκ:

<http://filopappou.wordpress.com>.

ΣΕΡΑΦΕΙΟ:

Θέλουμε το κολυμβητήριό μας αλλά όχι και το τσιμέντο τους!

Μετά το σεισμό του '99 το Σεράφειο κρίθηκε ακατάλληλο και έκτοτε η περιοχή του Ρουφ κινδυνεύει να μετατραπεί σε τσιμεντένιο πάρκο. Κι όμως, κάποιοι ακόμα αντιστέκονται...

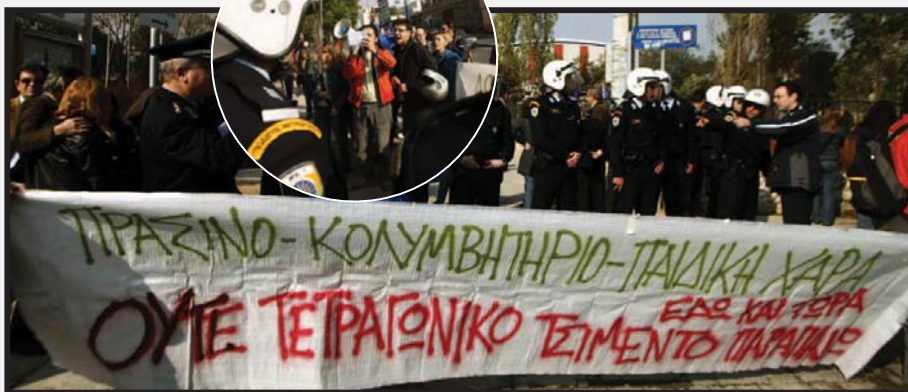

Το Σεράφειο κολυμβητήριο και ο αθλητικός χώρος που βρίσκεται στο Ρουφ αποτελούν το μοναδικό χώρο για άθληση και ψυχαγωγία των κατοίκων και των αθλητικών συλλόγων της περιοχής. Για την πυκνοκατοικημένη περιοχή των Κάτω Πετραλώνων είναι επίσης ο μοναδικός ανοιχτός ελεύθερος χώρος πρασίνου όπου κατά τους σεισμούς του 1981 και του 1999 «στέγασε» τους κατοίκους της.

Το Δημοτικό Κολυμβητήριο Σεράφειο, μετά το σεισμό του 1999 κρίθηκε ακατάλληλο για χρήση. Οι Δημοτικές αρχές και ο ΟΝΑ, απαξίωσαν στην πορεία το σύνολο των εγκαταστάσεων με αποτέλεσμα εδώ και χρόνια ο χώρος να είναι απαγορευτικός για τη χρήση του από την νεολαία. Η κάθε Δημοτική αρχή έδινε υποσχέσεις ότι θα προχωρούσε στην αποκατάσταση του κολυμβητηρίου και του Αθλητικού κέντρου.

Μόλις πρόσφατα ο ΟΝΑ προχώρησε σε έργα για την αποκατάσταση του Αθλητικού κέντρου και αφού είχε προηγηθεί καμπάνια της Ανοιχτής Πόλης στις δημοτικές εκλογές και αυτό αποτελεί μια θετική εξέλιξη. Η Ανοιχτή Πόλη πέτυχε σε συνάντηση με τον πρόεδρο του ΟΝΑ κ. Βασίλη Κικίλια να προσθέσει την κατασκευή και παιδικής χαράς στο Αθλητικό κέντρο που τόσο ανάγκη έχουν τα Κ. Πετραλώνια. Όμως παραμένει θέμα, ότι για μια ακόμα φορά το Διαμερισματικό συμβούλιο δεν έλαβε γνώση και δεν εξέφρασε άποψη, όπως όφειλε, για το σχεδιασμό των χρήσεων του συγκεκριμένου έργου. Η απαξίωση του θεσμού του Διαμερισματικού Συμβουλίου συνεχίζεται, παρά τις όποιες αναφορές για την αναβάθμιση του.

Στις 28 Ιουλίου 2005 υπεγράφη προγραμματική σύμβαση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και του Δήμου Αθηναίων για την κατασκευή κτιρίων που θα στεγάσουν το Σεράφειο Κολυμβητήριο, ένα αθλητικό και ένα πολιτιστικό κέντρο (με χρήσεις

εκθεσιακές και συνεδριακές), υπόγειο χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων, καθώς και γραφεία του ΟΝΑ.

Για να κατασκευαστούν όλες αυτές οι εγκαταστάσεις έγινε τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου του συγκεκριμένου χώρου με το Π.Δ.29/7/2005, με συντελεστή κάλυψης 70% και συντελεστή δόμησης 1,2 και ύψος κτιρίων 14 μέτρα. Από τα 4 στρέμματα που καταλάμβανε το παλιό Κολυμβητήριο προβλέπεται ότι θα οικοδομηθούν τα 3, με κτίρια ύψους 14 μέτρων και συνολικής επιφάνειας 4.000 τ. μέτρων, επιβαρύνοντας την περιοχή, εξαφανίζοντας τους ελεύθερους χώρους και το πράσινο.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα κολυμβητήριο με κάλυψη όλων των σύγχρονων αναγκών, με περισσότερο πράσινο, ελεύθερο στη χρήση σε δημότες και νεολαία χωρίς οικονομική επιβάρυνση.

Η Ανοιχτή Πόλη του 3ου διαμερίσματος μαζί με επιτροπές κατοίκων της περιοχής βρέθηκαν έξω από το Σεράφειο κολυμβητήριο για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην τσιμεντοποίηση και τα σχέδια για την περιοχή του Κολυμβητηρίου. Ενάντια στα σχέδια της δημοτικής αρχής που, εκμεταλλευόμενη την κατασκευή νέου κολυμβητηρίου, βρίσκει την ευκαιρία να χωροθετήσει και ένα καινούργιο κτίριο γραφείων του Οργανισμού Νεολαίας και Άθλησης, χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων, εκθεσιακό και συνεδριακό χώρο και τέλος εμπορικό κέντρο σε έκτα-

ση κοντά στις γραμμές του ΟΣΕ. Σε μια από τις πιο υποβαθμισμένες γειτονιές της Αθήνας, πολύ κοντά στον Ελαιώνα, όπου με πρόσχημα το γήπεδο του ΠΑΟ οι κατασκευαστικές εταιρείες έχουν ήδη πει δουλειά. Θεωρούμε ότι δεν πρέπει να αφήσουμε άλλον έναν χώρο πρασίνου να χαθεί.

Πιστεύουμε ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να γίνουν εγκαταστάσεις για υπερτοπικές χρήσεις που επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο το βεβαρημένο μας περιβάλλον, όπως αναψυκτήριο/εστιατόριο και εκθεσιακό χώρο για εκμετάλλευση, κτίριο του ΟΝΑ και πολιτιστικό κέντρο καθώς σε απόσταση λιγότερη από 500 μέτρα υπάρχουν το «ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ» και η «ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ» στο Γκάζι, όπου η εμπνευματοποίηση, μερική ή ολική, έχει διώξει τους κατοίκους. Επίσης ένα τέτοιο κτίριο αφαιρεί ελεύθερο χώρο και πράσινο, που είναι τόσο δυσχερέτα στην περιοχή και στην Αθήνα.

Η Ανοιχτή Πόλη του 3ου Διαμερίσματος καλεί όλους τους κατοίκους να μην αφήσουν το Δήμο να συντελέσει το διπλό έγκλημα ενάντια στο περιβάλλον και τους νέους της περιοχής. Να σώσουμε το Σεράφειο όπως και την Κοραετική Αγορά. Να στη φύτευση δέντρων, όχι στη «φύτευση» τσιμεντένιων κτιρίων! ■

Νίκος Μουμούρης

Ανοιχτή Πόλη 3ου Διαμερίσματος
Δημοτικός Διαμερισματικός Σύμβουλος

ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ: Πώς η πόλη γίνεται χρηματιστήριο

Στο Μεταξουργείο έχουμε αναφερθεί ξανά με αφορμή την καταστολή από τον δήμο Αθηναίων της κατάληψης που στεγαζόταν στο κέλυφος του παλιού μεταξουργείου Δουρούτη (Μυλλέρου και Γερμανικού), προκειμένου να ξεκινήσουν έργα για τη δημιουργία μιας «ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης».

Τότε, πέρα από την εναντίωσή μας σ' αυτή καθαυτή την έξωση, είχαμε αναφερθεί και σε ορισμένα ευρύτερα ζητήματα που αφορούν την περιοχή. Το Μεταξουργείο αναδεικνύεται σε πόλο νέων χωρικών μετασχηματισμών, που δείχνουν την επικράτηση μιας νέου τύπου πολεοδομικής στρατηγικής σχετιζόμενης με τις σύγχρονες διαδικασίες (επαν)επένδυσης στον αστικό χώρο από μεγάλες εταιρείες real estate.

Αυτή η νέα πολεοδομική στρατηγική που στοχεύει στην «αναγέννηση» των έως πρόσφατα υποβαθμισμένων περιοχών και στην απόδοσή τους σε

μια νέα μεσοαστική τάξη, είναι γνωστή διεθνώς ως «εξευγενισμός» των κέντρων των πόλεων. Είναι μια διαδικασία που δημιουργεί μεγάλες χωρικές πωλώσεις μέσα στην πόλη. Μέσω των μηχανισμών της αγοράς ανεβάζει τις αξίες γης και εκτοπίζει τα λαϊκά στρώματα και τους μετανάστες ενώ, παράλληλα, το κράτος (ή η τοπική αυτοδιοίκηση) αναλαμβάνει με σημειακές αναπλάσεις (ή απλώς με εξαγγελίες αναπλάσεων) ή και άμεσες χωροθετήσεις νέων «ευγενών» χρήσεων και με εξώσεις «ενοχλητικών», έναν επίσης ενεργό ρόλο στην αλλοίωση των ιστορικών χαρακτηριστικών των γειτονιών και των κοινοτήτων.

Στο Μεταξουργείο φαίνεται ότι, όποιο κι αν είναι το κοινωνικό και πολιτικό κόστος, ο δήμος έχει επιτύχει το στόχο του αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Ήδη η περιοχή έχει προσελκύσει επενδύσεις του δημοσίου ή μη κερδοσκοπικών φορέων, που κατευθύνονται στη δημιουργία κτιρίων πολιτισμού προκειμένου να «αναπτυχθεί

και εξελιχθεί μια υποβαθμισμένη περιοχή της πόλης σε πόλο έλξης πολιτιστικών δραστηριοτήτων που θα πλησιάζονται από νέες και παλιές πολυτελείς κατοικίες».

Σε αυτή την κατεύθυνση τα σχέδια του δήμου για την ηλεκτρονική βιβλιοθήκη φαίνεται να αηδάζουν, καθώς τώρα εξαγγέλλεται η δημιουργία Πινακοθήκης στο κτίριο του μεταξουργείου (έργο που ... αναμφίβολα εξυπηρετεί τους κατοίκους που δεν έχουν σχολεία και μερικοί ούτε καν αποχέτευση στα σπίτια τους). Ως εκ θαύματος, η νέα δημοτική Πινακοθήκη θα γειτνιάζει από τη μία με νεοαναγεργθέν συγκρότημα πολυτελών κατοικιών ("loft"), ενώ στους παραδίπλα δρόμους πληροφορίες αναφέρουν πως ιδιώτης επενδυτής έχει αγοράσει το 80% σχεδόν του κτιριακού αποθέματος. Πρόσφατα αναφέρθηκαν περιπτώσεις εξώσεων φτωχών οικογενειών από κατοικίες που μετατράπηκαν τάχιστα σε ιδιωτικούς «χώρους τέχνης»...

Η περιοχή μεταλλάσσεται και συνακόλουθα βλέπουμε ήδη φαινόμενα όπως ο εκτοπισμός πάνω από 2000 ανθρώπων, μόνο στο Μεταξουργείο, από τις επαγγελματίες τους στέγες με πρόσχημα την «απομάκρυνση των σχολικών παραγωγικών δραστηριοτήτων». Στο μέλλον ίσως δούμε να προχωρά ο εκτοπισμός κατοίκων, που κατά τεκμήριο είναι φτωχοί ή μετανάστες, στο περιθώριο της πόλης και πέρα.

Γινόμαστε λοιπόν θεατές εξελίξεων που λαμβάνουν χώρα χωρίς καμία διαδικασία δημόσιας ενημέρωσης στις γειτονιές, χωρίς κανένα δικαίωμα συμμετοχής των ίδιων των πολιτών στα δρώμενα μιας πόλης, μέσα από αδιαφάνεια και με την απουσία οποιουδήποτε μηχανισμού προστασίας του κράτους και του δήμου.

Στον αντίποδα, δημιουργούνται ήδη κινήσεις πολιτών από κατοίκους, επιστήμονες και άλλους ενεργούς πολίτες που συναντήθηκαν το Νοέμβριο για να αναδείξουν όλα αυτά τα ζητήματα και να προστατεύσουν την περιοχή μέσω της δημιουργίας ενός παρατηρητηρίου ανάδειξης του προβλήματος και δράσης. Για μια ανάληψη που να στοχεύει στις πραγματικές ανάγκες των κατοίκων και όχι στις τσέπες των κερδοσκόπων. ■

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ + ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΙΚΑ

Πάλη για τα Προσφυγικά της Λεωφ. Αλεξάνδρας

Πριν από 3 χρόνια, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι η απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού να κηρύξει διατηρητέα μόνο 2 από τα 8 κτίρια των προσφυγικών πολυκατοικιών της Αλεξάνδρας ήταν λανθασμένη. Έκτοτε, το μεν ΥΠΠΟ εσκεμμένα δεν έχει ξανασυνεδριάσει για να πάρει την (σωστή) απόφαση, το δε ΥΠΕΧΩΔΕ επιχειρεί πονηρά να βρει τρόπους κατεδάφισης των 6 πολυκατοικιών.

Είτε με εξαγγελίες του Υπουργού και του Δημάρχου Αθηναίων («αρκετές είναι 2 για δείγμα ως μουσεία...»), είτε με απαλλοτριώσεις των διαμερισμάτων (για τα οποία τελικά δεν κατέθεσε χρήματα, λόγω έλλειψης), είτε προσπαθώντας να τις γκρεμίσει χωρίς άδεια (!), είτε συναρτώντας την τύχη τους με την (αμφίβολη) απομάκρυνση του γηπέδου του ΠΑΟ, είτε εξαγγέλλοντας (μεμονωμένα) τη βύθιση της Λεωφ. Αλεξάνδρας χωρίς σχέδιο ανάπλασης των Προσφυγικών και Κουντουριώτικων ένθεν και ένθεν της Λεωφόρου...

Έτσι τα κτίρια μαραζώνουν, καταλαμβάνονται από άστεγους, απασίνωνται στη συνείδηση των περαστικών και χάνεται η νεράτσια ευκαιρία ανακαίνισης - αξιολόγησης - επανάχρησής τους ως κατοικιών - φοιτητικών εστιών, ξενώνων για τους συγγενείς των ασθενών του Αγίου Σάββα, καλλιτεχνικών εργαστηρίων, μουσείων κ.ά. Λύσεις δηλαδή απλές, με μικρό κόστος, αυτονόητες, λύσεις που προτείνουν χρόνια τώρα οι Σύλλογοι των Αμπελοκήπων, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων, οι αρχιτεκτονικές σχολές όλων των Πολυτεχνείων της χώρας, σύλλογοι προσφύγων, το ICOMOS, η ΕΜΔΥΔΑΣ και τόσο άλλοι! Λύσεις που σέβονται την ιστορική - κοινωνική - αρχιτεκτονική μνήμη της πόλης αυτής, λύσεις που δεν αποσκοπούν στην εμπορευματοποίηση και την κερδοσκοπία, λύσεις που δεν εμποδίζουν τον πολίτη, λύσεις που (παράλληλα με τη δημιουργία πυκνού πρασίνου στα 10 στρέμματα ελεύθερων χώρων γύρω από τα κτίρια) μπορούν να μεταμορφώσουν τη γειτονιά αυτή και να την αναδείξουν σε πρότυπο, όπως συμβαίνει σε τόσες Ευρωπαϊκές πόλεις. ■

Δημήτρης Ευταξιοπούδης
Αρχιτέκτων, Κάτοικος Προσφυγικών
Ανοιχτή Πόλη 7ου Διαμερίσματος

Η μετατροπή των Κουντουριώτικων, της περιοχής δηλαδή που εκτείνεται από τους πρόποδες του Λυκαβηττού μέχρι τα Προσφυγικά, σε χώρο πρασίνου, εκκρεμεί για περισσότερο από 20 χρόνια. Από το 1985, οπότε η περιοχή καταγράφεται στο ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας ως κοινόχρηστος χώρος και παρά τις διεκδικήσεις των κατοίκων, τα Κουντουριώτικα, παραμένουν αναξιοποίητα. Το 2002 το ΥΠΕΧΩΔΕ εκδίδει την πρώτη απόφαση σχετικά με την ανάπλαση της περιοχής, με την οποία όμως «περιέργως» εξαιρεί από την περιοχή ανάπλασης το οικοπέδο της Εκκλησίας («Βενζινάδικο») που βρίσκεται δίπλα από το γήπεδο του Παναθηναϊκού. Η απόφαση ακυρώνεται το 2005 και ακολουθεί νέα απόφαση το 2007.

Λόγω, της υψηλής οικονομικής αξίας της περιοχής αλλά και της πολυετούς αδράνειας Δήμου Αθηναίων και ΥΠΕΧΩΔΕ, διάφοροι ιδιώτες διεκδικούν τμήματα της δημοτικής έκτασης, αμφισβητώντας στην πράξη το συνολικό σχέδιο ανάπλασης της περιοχής.

Μόλις τον Σεπτέμβριο του 2007, ο Δήμος αποφασίζει να διεκδικήσει ένα τμήμα της περιουσίας του που καταπατούσαν ιδιώτες, με αποτέλεσμα οι ιδιώτες να αντιδράσουν έντονα και να προσφύγουν στην δικαιοσύνη.

Πρόσφατα το Πρωτοδικείο Αθηνών, απέρριψε την αίτηση των ιδιωτών που διεκδικούσαν δικαιώματα, επί του δημοτικού κτήματος των Αμπελοκήπων, κατοχυρώνοντας έτσι τα δικαιώματα του Δήμου και δικαιώνοντας τις διεκδικήσεις των κατοίκων και των φορέων που εδώ και χρόνια δίνουν μάχη με τους καταπατητές.

Ωστόσο, για να μην μείνει αυτή η απόφαση, αλλά και συνολικά το σχέδιο ανάπλασης της περιοχής, κενό γράμμα, οφείλει ο Δήμος και το ΥΠΕΧΩΔΕ να προχωρήσουν στην διασφάλιση του αδόμητου χώρου των Κουντουριώτικων και να στην αξεσφάλιση των αναγκαίων κονδύλιων για την ανάπλαση της περιοχής.

Είκοσι και πλέον χρόνια μετά το ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας, ο Δήμος και το ΥΠΕΧΩΔΕ οφείλουν να εφαρμόσουν τους νόμους και τις ίδιες τους τις αποφάσεις. Να προχωρήσουν στην υλοποίηση ενός προγράμματος ανάπλασης. Προγράμματος που οφείλει να καταρτιστεί μετά από διαβούλευση με τους κατοίκους και τις συλλογικότητες τους και να λαμβάνει υπόψη του το αίτημα δημιουργίας χώρων πρασίνου, απομάκρυνσης του γηπέδου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας και αποκατάστασης του συνόλου των προσφυγικών πολυκατοικιών. ■

και έχει εγκαταλείψει τις γειτονιές στην τύχη τους.

Όμως, η άποψη ότι η δημοτική αρχή δεν κάνει τίποτα είναι ανακριβής. Η αλήθεια είναι ότι έχει κάνει αρκετά, αλλά όχι προς το συμφέρον της πόλης. Για παράδειγμα, έχει ευθυγραμμιστεί πλήρως με μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, όπως είναι οι μεγαλοκατασκευαστές και η εκκλησία, και δρομολογεί χαρακτηριστικές αποφάσεις προκειμένου να τα εξυπηρετήσει. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η σταδιακή προώθηση της καύσης των απορριμμάτων, η υποτιθέμενη ανάπληση του Ελαιώνα, η δημιουργία νέου γιγάντιου υπερκαταστήματος στον Σταθμό Λαρίσης, η παραχώρηση του οικοπέδου του «Σεράφειου» κολυμβητηρίου σε οικοδομικά συμφέροντα.

Επιπλέον, μέσω των «χορηγιών ευεργετών», έχει βάλει τις ιδιωτικές εταιρείες σε όλες τις δημοτικές υπηρεσίες, στα δημοτικά ιατρεία, στις παροχές σε αστέγους, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό και γενικά όπου μπορεί.

Κατά τα άλλα, η πόλη όχι απλώς δεν έχει αναβαθμιστεί από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά βρίσκεται πιο πίσω σε σχέση με την εποχή εκείνη. Σου θυμίζω την ανακύκλωση που παράτησαν, τις δεσμεύσεις για μητροπολιτικό πάρκο ή δίκτυα ποδηλατοδρόμων που ξέχασαν, τους νέους ελεύθερους χώρους και άλλα για τα οποία δεν γίνεται πλέον καμία συζήτηση.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σου τα σημαντικότερα ανοιχτά μέτωπα στην πόλη;

Κατά πρώτον τα ζητήματα ποιότητας ζωής: ελεύθεροι χώροι, ατμοσφαιρική ρύπανση, βιώσιμη κινητικότητα, ανακύκλωση απορριμμάτων, προστασία από την ηλεκτρομα-

κρατίας και συμμετοχής. Θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό να προωθηθούν διαδικασίες αποκέντρωσης, «δημοκρατίας από τα κάτω». Να οργανωθεί η άμεση συμμετοχή των δημοτών στη λήψη αποφάσεων για τα πράγματα που τους αφορούν, ο «προϋπολογισμός των πολιτών» όπως τον λέμε εμείς.

Το να διαμορφώνονται οι προτεραιότητες ερήμην της κοινωνίας είναι καταστροφικό για την πόλη: σήμερα ο Δήμος έχει επιλέξει να μη διεκδικεί αυτά που δικαιούται, να μην πιέζει για τίποτα, να μη δημιουργεί πολιτικό κόστος στην κυβέρνηση. Επικαλείται διαρκώς απουσία τυπικών αρμοδιοτήτων και συνεργάζεται άψογα με το Υπουργείο Πολιτισμού, τον ΟΣΕ, ή άλλους δημόσιους οργανισμούς όταν πρόκειται για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων.

Επανελημμένα δε, όταν ζητήσαμε στο Δημοτικό Συμβούλιο να εγκρίνουμε ψηφίσματα για μεγάλα ζητήματα όλης της πόλης, πχ. για τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου στο Ελληνικό ή για τη μη-αναθεώρηση του Άρθρου 24 του Συντάγματος για τα δάση, εισπράξαμε ένα μεγαλειώδες «όχι»...

Η Ανοιχτή Πόλη μετράει επίσης περισσότερο από ένα χρόνο δράσης στα δημοτικά πράγματα. Έχει καταφέρει κάτι;

Καταρχήν έχουμε καταφέρει να υπάρχει αντιπολίτευση στον Δήμο, γιατί είμαστε η μόνη παράταξη που ασχολεύεται συστηματικά με αυτό. Έχουμε οργανωμένη παρέμβαση και προτάσεις για κάθε ζήτημα που συζητείται στο Δημοτικό Συμβούλιο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ:

«Οι τοπικοί αγώνες στην πόλη κερδίζουν συνειδήσεις»

Μετά από ένα χρόνο διοίκησης του Δήμου από τον Ν. Κακλαμάνη, μοιάζει σαν να μην αλλάζει τίποτα στην πόλη. Πώς αποτιμάς το μέχρι σήμερα έργο της δημοτικής αρχής;

Ο κ. Κακλαμάνης συνεχίζει την παράδοση της συγκεντρωτικής διοίκησης στον Δήμο και έχει στήσει ήδη τους δικούς του μηχανισμούς, απαξιώνοντας τις δημοτικές υπηρεσίες. Επίσης, όπως και οι προκάτοχοί του, φροντίζει μόνο τη βιτρίνα και το τουριστικό κέντρο

γεννητική ακτινοβολία των κεραιών κινητής τηλεφωνίας.

Πολύ σοβαρά για εμάς είναι επίσης τα ζητήματα κοινωνικής αλληλεγγύης: η αλληλεγγύη προς τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και τους άστεγους, τα κοινωνικά προγράμματα, η στήριξη για τους νέους και τις γυναίκες. Και φυσικά τα θέματα των κοινωνικών δικαιωμάτων: η δημόσια ηλεκτρονική επιτήρηση, η συμπεριφορά και νοοτροπία της δημοτικής αστυνομίας, η απουσία χώρων συλλογικής δημιουργίας και αυτοέκφρασης.

Σημαντικό πρόβλημα όμως είναι και η έλλειψη δημο-

βγάλαμε στην δημοσιότητα θέματα που υπό άλλες συνθήκες θα είχαν περάσει «στη ζούλα»: τις συμβάσεις για τον Ελαιώνα, τα συμφέροντα των νυχτερινών κέντρων στην Ιερά Οδό, το οικοπέδο του Κατράντζου στο κέντρο της πόλης, τα θολά οικονομικά του περσινού Final 4.

Αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι συμμετέχουμε ενεργά σε συλλόγους και επιτροπές αγώνα για όλα τα κρίσιμα θέματα: τον Ελαιώνα, το λόφο Φιλοππάπου, τον προαστιακό, την Columbia, τα νυχτερινά κέντρα της Ιεράς

Οδού, τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας όπως και σε επιτροπές πρωτοβουλίας στις γειτονιές. Είμαστε σε διαρκή επαφή με αυτά τα κινήματα και κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τα βοηθήσουμε. Και φυσικά, θεωρούμε ότι ήταν σημαντική η συμβολή της «Ανοιχτής Πόλης» στο κοινωνικό και πολιτιστικό «πείραμα» της δημοτικής αγοράς στις Κυψέλης, κάτι για το οποίο είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι.

Το άλλο που έχουμε καταφέρει είναι να υπάρξει καλή εσωτερική λειτουργία στην «Ανοιχτή Πόλη», με συζητήσεις, επιτροπές δουλειάς και ανοιχτές συνελεύσεις. Υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν προς την κατεύθυνση αλλά είναι σημαντικό ότι η «Ανοιχτή Πόλη» είναι μια συγκροτημένη δημοτική κίνηση που λειτουργεί με ανοιχτό και δημοκρατικό τρόπο.

Ταυτόχρονα, συμβάλλουμε και στον ευρύτερο συντονισμό ριζοσπαστικών δημοτικών κινήσεων, αφού τα πιο σημαντικά προβλήματα, όπως τα μητροπολιτικά πάρκα, η διαχείριση των απορριμμάτων ή οι επιπτώσεις από την καταστροφή των περιστατικών δασών έχουν κατεξοχήν υπερτοπικό χαρακτήρα. Το «Παναττικό Δίκτυο», που συγκροτήθηκε από κινήσεις και ομάδες πολιτών, έχει πολλά να προσφέρει σε αυτή

την κατεύθυνση, το ίδιο προφανώς και μια πλατφόρμα συνεργασίας δημοτικών σχημάτων σε πανελλαδικό επίπεδο, για την οποία εργαζόμαστε από κοινού με άλλα ριζοσπαστικά αυτοδιοικητικά σχήματα.

Έχεις διαγνώσει κάποια ελλείμματα της δράσης της Ανοιχτής Πόλης;

Το πιο σημαντικό είναι ότι δεν έχουμε ακόμη καταφέρει να μαζικοποιήσουμε όσο θα θέλαμε, και όσο θα έπρεπε, τη συμμετοχή πολιτών και ιδιαίτερα νέων στις διαδικασίες μας. Και ότι δεν έχουμε ολοκληρώσει ακόμη την εκπόνηση ενός πλήρους εναλλακτικού σχεδίου για την πόλη, ενός σχεδίου που θα είναι αξιόπιστο τεχνοκρατικά, αλλά θα έχει εντελώς διαφορετική φιλοσοφία ως προς τις αξίες και τις προτεραιότητές του. Δουλεύουμε προς αυτές τις κατευθύνσεις και ελπίζουμε ότι αρκετά σύντομα θα έχουμε κάνει σημαντικά βήματα.

Πώς προέκυψε η ιστορία με την εισαγωγή πετρελαίου από Βενεζουέλα; Υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής τέτοιων κοινωνικών προγραμμάτων στην Ελλάδα; Ο Δήμος του Λονδίνου έκανε μια συνεργασία με την κρατική εταιρεία πετρελαίου της Βενεζουέλας για εφοδιασμό των μέσων μαζικής μεταφοράς της πόλης

με φθηνά καύσιμα. Το όφελος από την συνεργασία αυτή ο Δήμος το μεταφέρει σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, που έτσι πληρώνουν 50% μειωμένο εισιτήριο. Η Βενεζουέλα έχει δηλώσει ότι είναι διαθέσιμη για συνεργασία σε τέτοιου είδους κοινωνικά προγράμματα διεθνώς.

Στην Ελλάδα η τοπική αυτοδιοίκηση δεν έχει αρμοδιότητες για τόσο μεγάλες συμφωνίες, δυνατότητες όμως υπάρχουν. Υπολογίσαμε ότι μόνο η εξοικονόμηση πόρων από τα καύσιμα του στόλου δημοτικών οχημάτων, με ένα τέτοιο μοντέλο, θα αντιστοιχούσε στην ετήσια ευρωπαϊκή επιχορήγηση του δήμου για κοινωνικά προγράμματα. Είπαμε λοιπόν ότι αν υπάρχει καλή θέληση μπορεί να βρεθεί φόρμουλα, και ετοιμάσαμε μια ολοκληρωμένη πρόταση προς τον Δήμο, που θα αντιμετώπιζε όλα τα τεχνικά προβλήματα. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και άλλοι δήμοι, όπως ο Δήμος Καισαριανής, έτσι ώστε η συμμετοχή σε ένα τέτοιο εγχείρημα να είναι η ευρύτερη δυνατή και προφανώς αντίστοιχα ευρύ να είναι το κοινωνικό αποτέλεσμα.

Έχεις δηλώσει πως εάν εκλεγείς πρόεδρος του ΣΥΝ θα παραμείνεις στη θέση του δημοτικού συμβούλου. Γιατί;

Η Ανοιχτή Πόλη πήρε εντολή από χιλιάδες ψηφοφόρους να υπερασπιστεί μια συγκεκριμένη αντίληψη για την Αθήνα και τους πολίτες της μέσα στον Δήμο. Απέναντι σε αυτό τον κόσμο, που μας έδωσε ένα αξιωματώδη υψηλό ποσοστό, λογοδοτούμε, και εγώ ως επικεφαλής αισθάνομαι ότι λογοδοτώ ακόμα περισσότερο. Στον βαθμό λοιπόν που δεν υπάρχει στον Συνασπισμό ασυμβίβαστο ανάμεσα σε μια κομματική και μια δημόσια αιρετή θέση νομίζω ότι μπορούμε να συνεχίσουμε ως Ανοιχτή Πόλη την δουλειά που έχουμε αναλάβει, όπως την κάναμε μέχρι σήμερα.

Θεωρώ επιπλέον ότι τα ζητήματα της Αθήνας, αλλά και του Λεκανοπεδίου ευρύτερα, δεν είναι ζητήματα «χαμηλότερης» πολιτικής σε σχέση με την κεντρική πολιτική σκηνή. Αντιθέτως, ο νεοφιλελευθερισμός και η κυριαρχία της αγοράς επεκτείνονται διαρκώς στο χώρο της πόλης, και οι τοπικοί αγώνες, όπως θα επεσήμαιναν και οι περισσότεροι ριζοσπάστες και μαρξιστές θεωρητικοί, είναι αγώνες βαθιά αντισυστημικοί. Επομένως μέσα και από τέτοιους αγώνες κερδίζονται συνειδησίες και αυτό για εμάς είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Σε κάθε περίπτωση, όλοι έχουμε κάπου να δώσουμε μια μάχη. ■

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

στις συμπληγάδες των ιδιωτικών συμφερόντων

Ο κ. Κακλαμάνης ακολουθεί την τακτική των προκατόχων του ως προς την οικονομική διαχείριση του Δήμου και την κατάρτιση του προϋπολογισμού εξυπηρετώντας εμφανώς οικονομικά συμφέροντα και αφήνοντας στο περιθώριο κάθε λογική ενίσχυσης της κοινωνικής πολιτικής, της προστασίας του περιβάλλοντος, της ανάπτυξης του πολιτισμού και της υποστήριξης των διαφόρων ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Ο κ. Κακλαμάνης με ένα πιστοποιητικό από τον οίκο Moody's προσπάθησε να αποσπομίσει όσους ασκούν κριτική για την οικονομική κατάσταση του Δήμου. Μόνο που τα πιστοποιητικά πιστοληπτικής ικανότητας δεν αποτυπώνουν και δεν αλλάζουν μια οικονομική πραγματικότητα χρόνων για τον πρώτο Δήμο της χώρας. Μια εικόνα που εμφανίζει το Δήμο να μην παράγει έργο, να λειτουργεί με συνεχείς αυξήσεις σε τέλη και φόρους, να παίρνει συνεχώς δάνεια, που κατασπαταλιούνται άσκοπα σε μη ανταποδοτικές δράσεις, **με αποτέλεσμα τα προβλήματα της Αθήνας συνεχώς να οξύνονται.**

Η ανταποδοτικότητα **Τα κονδύλια αντί να δοθούν σε έργα και σε κοινωνικές δράσεις κυρίως εξυπηρετούν επιχειρηματικά σχέδια και οικονομικά συμφέροντα**

στην καθαριότητα παραμένει η πληγή της πόλης, παρά τα τεράστια ποσά που δόθηκαν από τέλη και δανεισμούς. Το υψηλό πράσινο στη πόλη δεν αυξάνεται, τα μεγάλα πάρκα Γουδή, Ελαιώνας, Κουντουριώτικα, Προμπονά υπονομεύονται. Οι πλατείες γίνο-

νται απρόσιτες, οι ελεύθεροι χώροι χάνονται. Νέες παιδικές χαρές, κέντρα νεότητας, αθλητικά κέντρα, παιδικόι σταθμοί ελάχιστα καλύπτουν τις ανάγκες στις γειτονίες της Αθήνας. **Έτσι οι ιδιώτες παρεμβαίνουν και καλύπτουν τέτοιες ανάγκες επιβαρύνοντας επιπρόσθετα τα λαϊκά στρώματα και τους νέους.** Τέλος Κοινωνικές Πολιτικές για άτομα με Ειδικές ανάγκες, για την Τρίτη ηλικία, για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, για μετανάστες δεν εκπονούνται.

Οι προτεραιότητες του Δήμου στρέφονται εδώ και χρόνια σε διαφορετική κατεύθυνση. Τα κονδύλια αντί να δοθούν σε έργα και σε κοινωνικές δράσεις κυρίως εξυπηρετούν επιχειρηματικά σχέδια και οικονομικά συμφέροντα με την επιχειρηματολογία ότι αυτά "αναβαθμίζουν και συνεισφέρουν στη πόλη".

Πολλές τέτοιες ενέργειες θα μπορούσε κανείς να απαριθμήσει. Αρκεί -για του λόγου το αληθές -να αναφερθεί ότι τα κονδύλια που διατέθηκαν στα σχολεία της Αθήνας μέσω των σχολικών επιτροπών το 2007 ήταν μόλις το 46% του προϋπολογισμού ενώ

η συμμετοχή του Δήμου στο Final 4 των ζημίωσε ανεπανόρθωτα.

Προϋπολογισμός 2008, μια από τα ίδια.

Ο προϋπολογισμός του 2008 και το τεχνικό πρόγραμμα αποτελούν ευγενείς προθέσεις προς υποποίηση, δεν έχουν όμως κανένα πραγματικό αντίκρισμα, ούτε βέβαια αντιστοιχούν στις πραγματικές ανάγκες της πόλης. Τα μεγέθη τους όχι μόνο δεν έχουν έναν στοιχειώδη αναπτυξιακό χαρακτήρα, μια κοινωνική και οικολογική πολιτική αλλά εμφανίζουν και μια εικονική πραγματικότητα. Και ενώ αυτή η εικόνα είναι σε όλους γνωστή, ο κ. Κακλαμάνης δεν προχώρησε σε καμία διαβούλευση με τις παρατάξεις, δεν διαμορφώθηκε προϋπολογισμός των Δημοτικών διαμερισμάτων παρά την υποχρέωση εκ του νόμου, δεν ζητήθηκαν γνώμες από τα κινήματα και τους επιστημονικούς φορείς της πόλης. Αντίθετα ακολούθησε την πεπατημένη διαμορφώνοντας ένα οικονομικό - τεχνικό σχέδιο μιας υπηρέσιακής και τεχνοκρατικής λογικής.

Το 2007, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, τα έσοδα του Δήμου δεν ξεπέρασαν το 50% των προϋπολογισθέντων. Το ίδιο θα συμβεί και για το 2008. Ο νέος προϋπολογισμός θα κυμανθεί στα ίδια επίπεδα, παρά τα όσα δηλώνονται (834 εκατ. €). Τώρα αν υπολογίσει κανείς ότι τα ανελαστικά έξοδα φτάνουν το 80-85% των εσόδων αναρωτιέται κανείς αν μπορεί να υπάρξει έργο για τη πόλη. Τα μειωμένα έσοδα έχουν να κάνουν με τρία μη εισπραττόμενα κονδύλια: α) τα χρήματα από επιχορηγήσεις για επενδύσεις, που δεν ξεπερνούν το 14% των προϋπολογισθέντων, β) τη μη απορροφητικότητα (1,25%) από τα διάφορα προγράμματα (Θυσίας - Γ' & Δ' ΚΠΣ - Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ.λπ.) και, γ) το γεγονός ότι δεν αποδίδονται όλοι οι θεσμοθετημένοι πόροι προς την αυτοδιοίκηση. Αυτή η ψαλίδα κάθε χρόνο επιχειρείται να περιορισθεί με αυξήσεις στα τέλη, στους φόρους και στα πρόστιμα.

Ο ισολογισμός του 2007 θα κλείσει και αυτός με έλλειμμα. Ο Δήμος προχώρησε ήδη, με τη συναίνεση του κ. Σκανδαλίδη, σε νέο δάνειο 50 εκατ. € φτάνοντας το συνολικό δανεισμό στα 230 εκατ. €. Μια τέτοια πολιτική συνεχούς δανεισμού και μη σωστής αξιοποίησης υποθηκεύει την κοινωνική αναπτυξιακή πορεία του Δήμου. Το δάνειο δεν πρέπει να αξιοποιηθεί σε επιχειρηματικές δράσεις, όπως απαλλοτριώσεις και έργα για την κατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Δεν μπορεί τα χρήματα να διατίθενται για τη μεγιστοποίηση του ιδιωτικού κέρδους, αντί να στοχεύουν στη μεγιστοποίηση του δημόσιου οφέλους. Το 2008 μόνο από το τεχνικό πρόγραμμα για το χώρο κατασκευής του γηπέδου στο Ελαιώνα θα διατεθούν 12.765 εκ. €, ενώ για

πράσινο θα διατεθούν 7.405 εκατ. €, για την υγεία 1.920 εκ. €, για παιδικούς σταθμούς 569 χιλ. €, για έργα κοινωφελών χώρων 3.752 εκ. €.

Η Ανοικτή Πόλη διατύπωσε τη θέση ότι η αποδοχή του δανείου θα έπρεπε να είχε διαπραγματευτική έγκριση πάνω σε ένα τεκμηριωμένο πρόγραμμα απαλλοτριώσεων και διαμόρφωσης ελεύθερων χώρων πράσινου σε όλες τις γειτονιές της Αθήνας, και προς μια τέτοια κατεύθυνση θα εργασθεί.

Εναλλακτικό οικονομικό σχέδιο

Η εφαρμογή μιας συντηρητικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής από την Κυβέρνηση προς την αυτοδιοίκηση έχει βρει εδώ και χρόνια τη συναίνεση τόσο του κ. Κακλαμάνη, ο οποίος ακολουθεί την πεπατημένη στο Δήμο της Αθήνας, όσο και των προκατόχων του. Είτε με την τμηλογιακή πολιτική προς τους δημότες, είτε με την εξυπηρέτηση μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, είτε μετατρέποντας την κοινωνική πολιτική σε φιλανθρωπία με τη συμμετοχή επιχειρήσεων στο πλαίσιο της Εταιρικής κοινωνικής ευθύνης.

Απορρίψαμε ένα τέτοιο προϋπολογισμό και υποστηρίζουμε ότι ο Δήμος χρειάζεται ένα εναλλακτικό σχέδιο οικονομικής πορείας, ένα «προϋπολογισμό προγραμμάτων», σχεδίων ή συγκροτημένων δράσεων, που θα διευκολύνει την κοινωνική συμμετοχή, τη διαβούλευση στην κατάρτιση του και τον έλεγχο των σχετικών προγραμμάτων.

Η Ανοικτή Πόλη θεωρεί ότι ουσιαστική αυτοδιοίκηση χωρίς τη συμμετοχή του πολίτη δεν νοείται.

Είναι απαραίτητο να διευρυνθούν θεσμοί συμμετοχής των πολιτών στη διαχείριση και στη καθημερινή πολιτική του Δήμου. Αυτό προϋποθέτει έναν ενημερωμένο πολίτη, που έχει την δυνατότητα να σταθμίσει τις οικονομικές και τις εφαρμοζόμενες πολιτικές επιλογές και τις κοινωνικές επιπτώσεις που αυτές έχουν. Η διαφάνεια των οικονομικών του Δήμου προς την κοινωνία και η λογοδοσία του σχετικά με τη σκοπιμότητα και τη βιωσιμότητα των οικονομικών του ενεργειών είναι επιβεβλημένη.

Τα οικονομικά του Δήμου δεν πρόκειται να βελτιωθούν αν δε υπάρξει αύξηση της χρηματοδότησης προς τους ΟΤΑ. Αν δεν δοθεί το σύνολο των «υπεξαιρεθέντων». Αν δεν δοθεί το σύνολο των κονδυλίων των μεταβιβαζόμενων αρμοδιοτήτων. Αν δεν υπάρξει οργάνωση και δραστηριότητα για την απορρόφηση κονδυλίων κυρίως από ΕΕ, ΘΗΣΕΑ, ΥΠΕ-ΧΩΔΕ κ.λπ. Αν δεν υπάρξει έλεγχος των εξόδων, αν δεν διαμορφωθεί μια συνολική αναδιάρθρωση και ένας εξορθολογισμός των λειτουργιών και των υπηρεσιών του Δήμου, για μια πιο αποτελεσματική λειτουργία και μια παραγωγική ανασυγκρότηση. ■

Σκούτσας Παναγιώτης
 Μέλος της Συντονιστικής Γραμματείας της Ανοικτής Πόλης

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Προτάσεις σχετικά με το Σχέδιο Κανονισμού Λειτουργίας τους

Οι παρακάτω προτάσεις επικεντρώνονται στα βασικά θέματα που πιστεύω ότι αποτελούν προϋπόθεση για το ζωντανέμα και τη δημοκρατική λειτουργία των δημοτικών διαμερισμάτων, αλλά και του Δήμου γενικότερα. Χρειάζεται αποκέντρωση αρμοδιοτήτων στα διαμερίσματα, όμως ταυτόχρονα χρειάζεται η πολιτική τους αναβάθμιση προκειμένου να συμμετέχουν πιο ενεργά στη διαμόρφωση της γενικής πολιτικής του Δήμου αλλά και για να ανταποκριθούν πιο σωστά και αποτελεσματικά στις τεράστιες ανάγκες των κατοίκων στις περιοχές τους.

Εστιάζω την προσοχή στα θέματα των αρμοδιοτήτων και της δημοκρατικής λειτουργίας των διαμερισματικών συμβουλίων, γιατί εκεί πιστεύω ότι βρίσκονται οι σοβαρότερες ελλείψεις μέχρι σήμερα, αλλά και γιατί εκεί είναι που πάσχει περισσότερο και το νέο Σχέδιο Κανονισμού λειτουργίας.

Αρμοδιότητες του Διαμερισματικού Συμβουλίου

Βασική αρμοδιότητα του Διαμερίσματος και του Διαμερισματικού Συμβουλίου είναι να συμμετέχει στην προετοιμασία του ετήσιου προϋπολογισμού του Δήμου και ειδικότερα να ετοιμάζει εγκαίρως (μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου) τις προτάσεις του για τα προγράμματα που αφορούν το δικό του διαμέρισμα. Δηλαδή ποια είναι τα αναγκαία τεχνικά έργα, ποιες οι ανάγκες στα σχολικά κτίρια του Διαμερίσματος, στις συγκοινωνίες, στο πράσινο, στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, στη λαϊκή επιμόρφωση και την ερασιτεχνική δημιουργία των νέων, στον πολιτισμό, στην πρωτοβάθμια υγεία και τα δημοτικά ιατρεία, στη βοήθεια στο σπίτι και στη φροντίδα των ηλικιωμένων, στον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Τι ανάγκες απαλλοτριώσεων υπάρχουν για χώρους πρασίνου, σχολείων κ.ά., ποια τα διατηρητέα κτίρια, ποιοι νέοι χώροι πολιτισμού.

Η διαδικασία αυτή πρέπει και μπορεί να γίνεται με την παρουσία και συμμετοχή στη συζήτηση των τοπικών φορέων και επιτροπών κατοίκων. Ο Δήμος οφείλει να παίρνει υπόψη τις ανάγκες και τις προτάσεις των διαμερισμάτων για την εκπόνηση του γενικού προϋπολογισμού και του τεχνικού προγράμματός του. Τμήμα των κονδυλίων μπορούν στη συνέχεια να διαχειρίζονται μόνο τους τα Διαμερίσματα για να υλοποιήσουν έργα πρασίνου, καθαριότητας, πολιτισμού, για άμεσες ανάγκες των σχολικών και δημοτικών κτιρίων της περιοχής του Διαμερίσματος.

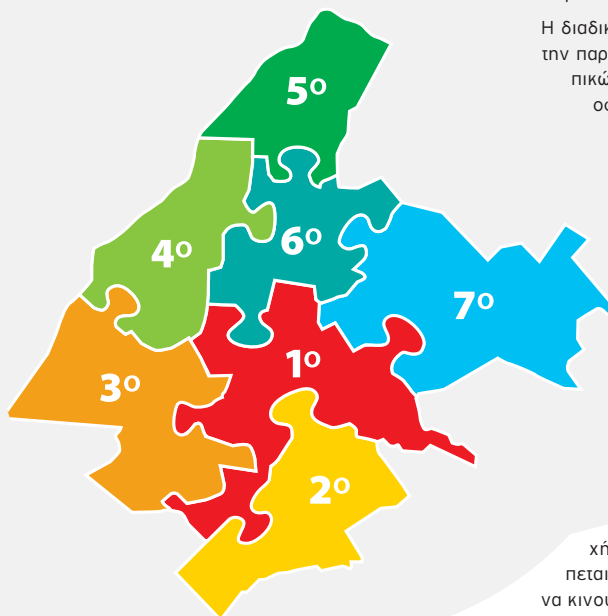
Το Διαμερισματικό Συμβούλιο πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με όλα τα βασικά θέματα που αφορούν το σύνολο του Δήμου και να καλείται να εκφράσει γνώμη για αυτά. Πρέπει βεβαίως να έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες για την περιοχή του, όμως από την άλλη μεριά δεν επιτρέπεται να συνεχίσουν τα δημοτικά διαμερίσματα να κινούνται στο περιθώριο της ζωής του Δήμου.

Πρέπει το Διαμερισματικό Συμβούλιο να ενημερώνεται για τα προγράμματα του Δήμου και να εκφράζει γνώμη για την αναπροσαρμογή των δημοτικών τελών, για τα προβλήματα της καθαριότητας και της πορείας του προγράμματος ανακύκλωσης, για τα προγράμματα λαϊκής επιμόρφωσης και την λειτουργία της Δημοτικής Βιβλιοθήκης καθώς και για την σύνδεση του Διαμερίσματος με αυτά, για νέα προγράμματα του Δήμου κατά της ανεργίας, κατά των ναρκωτικών, προγράμματα εκμάθησης της γλώσσας για τους μετανάστες.

Το Διαμερισματικό Συμβούλιο πρέπει να αναλαμβάνει συγκεκριμένες αρμοδιότητες στο Διαμέρισμα. Για την καθαριότητα και την πρόωση του προγράμματος για την ανακύκλωση. Για το πράσινο στα πάρκα, στους δρόμους, τη φροντίδα και παραπέρα ανάπτυξή του. Για την άμεση λήψη μέτρων κατά των αυθαίρετων κατασκευών και για την προστασία των διατηρητέων κτιρίων. Για την εκπόνηση και εφαρμογή πολιτιστικών προγραμμάτων λαϊκής επιμόρφωσης, ερασιτεχνικής δημιουργίας κ.ά.

Για τη δημοκρατική λειτουργία των διαμερισμάτων

Στο νέο σχέδιο κανονισμού αναφέρονται μεν δημοκρατικές διαδικασίες στη λειτουργία των Διαμερισμάτων βάζοντας όμως ταυτόχρονα και ισχυρούς περιορισμούς, που θέτουν φραγμούς στην ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας. Στο σχέδιο κανονισμού αναφέρεται ότι οι διαμερισματικοί σύμβουλοι μπορούν να θέτουν από μόνοι τους θέματα, όμως σε αυτά απαντά μόνον ο πρόεδρος, είτε αναβάλλεται για την άλλη φορά η συζήτηση. Τέτοιου είδους διαδικασία κανονικά γραφειοκρατική και αδιάφορη για τους δημότες που έχουν φλέγοντα ζητήματα και περιμένουν ότι το Διαμερισματικό Συμβούλιο θα τους δώσει μια πρώτη απάντηση, έστω και προσωρινή. Επίσης, το σχέδιο κανονισμού αναφέρει ότι επιτρέπεται στους δημότες να κάνουν αναφορές και ερωτήσεις «για την ενημέρωσή τους επί αποφάσεων». Αμφισβητείται δηλαδή το δικαίωμα των δημοτών να

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ & ΑΘΛΗΣΗΣ

«Πολιτισμός» με χορηγούς και μαζορέτες

θέτουν νέα ζητήματα και προτάσεις με βάση δικούς τους κριτήρια και εμπειρίες.

Στις συνεδριάσεις των Διαμερισματικών Συμβουλίων πρέπει με σαφήνεια να έχουν το δικαίωμα οι σύμβουλοι να θέτουν προς συζήτηση και θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης. Επίσης πρέπει με σαφήνεια να έχουν δικαίωμα τοπικοί φορείς, επιτροπές ή και μεμονωμένοι κάτοικοι να θέσουν νέα θέματα και προτάσεις που αφορούν προβλήματα του Δημοτικού Διαμερισματος και της πόλης.

Σε σταθερά χρονικά διαστήματα θα πρέπει να γίνεται ενημέρωση του Δημοτικού Συμβουλίου για την πορεία και τους προβληματισμούς των διαμερισμάτων. Σχετικά με αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να υπάρχει σαφής διατύπωση τόσο στον κανονισμό των Διαμερισματικών Συμβουλίων όσο και στον κανονισμό του Δημοτικού Συμβουλίου. ■

Άννα Φιλίνη
τ. Δημοτική Σύμβουλος
Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Α' Αθήνας

Το 2004 ενόψει Ολυμπιακών αγώνων ο Δήμος Αθηναίων εκμεταλλευόμενος την επίκαιρη μόδα διακηρύξεων για αθλητισμό και πολιτισμό, δίδεθεε κάποια κονδύλια ώστε να δημιουργήσει νέους χώρους άθλησης και πολιτισμού για τους νέους. Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για το πόσο σωστά λειτουργούσαν και τότε όλοι εκείνοι οι χώροι του Οργανισμού Νεολαίας και Άθλησης η σύγκριση με το σήμερα είναι σοκαριστική, θεωρώντας ότι μετά από 4 χρόνια θα έπρεπε αυτοί οι χώροι να έχουν βελτιωθεί και ποσοτικά και ποιοτικά. Το 2004 λοιπόν κρίθηκαν απαραίτητα και λειτουργούσαν 17 πολιτιστικά κέντρα και 14 κέντρα νεότητας, σύνολο 31, στα 7 διαμερίσματα. Σήμερα, σύμφωνα με την ιστοσελίδα του Δήμου, υπάρχουν συνολικά μόνο 13 πολιτιστικά κέντρα και δυο πολυκέντρα που για την ακρίβεια υπολειτουργούν, διαθέτοντας ελάχιστα προγράμματα τα οποία μάλιστα είναι δεκαετίες μακριά από τη σύγχρονη πραγματικότητα και τις προτιμήσεις των νέων.

Τα κέντρα άθλησης (κλειστά και ανοιχτά), οι παιδικές χαρές καθώς και τα κολυμβητήρια μειώθηκαν σε αριθμό αντί να αυξηθούν, ενώ η συντήρησή τους είναι ανοιχτή πληγή. Τα γυμναστήρια από 20 έπεσαν στα 15 με τα περισσότερα να διαθέτουν παλιές τεχνολογίας όργανα γυμναστικής και να λειτουργούν πια χωρίς την απαραίτητη άδεια αφού δεν πληρούν τις προδιαγραφές λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πού είναι οι γυμναστές, οι γιατροί, οι φυσιοθεραπευ-

τές, οι εκπαιδευτικοί, οι ψυχολόγοι, οι εικαστικοί, οι μουσικοί αλλά και τεχνικοί, ηλεκτρολόγοι, υδραυλικοί κ.τ.λ. που θα έπρεπε να είναι η ψυχή των κέντρων αυτών; Ο προϋπολογισμός του ΟΝΑ ανέρχεται στο μεγαλειώδες ποσό των 61 εκ. ευρώ και όμως το βασικό του έξοδο είναι η πληρωμές των υπαλλήλων που δουλεύουν στα γραφεία του, με αναλογία εντελώς δυσανάλογη σε σχέση με αυτούς που εργάζονται στις εγκαταστάσεις των αθλητικών και πολιτιστικών κέντρων. Ποιό το νόημα ύπαρξης ενός οργανισμού που ενώ ο σκοπός του είναι εντελώς εξωστρεφής - και παρότι λαμβάνει ένα από τα μεγαλύτερα ποσά από τον προϋπολογισμό του Δήμου - τελικά έχει καταντήσει να είναι μια γραφειοκρατική υπηρεσία; Υπηρεσία η οποία λίγο εξυπηρετεί τις ανάγκες των Αθηναίων για άθληση και πολιτισμό ενώ πολύ αρέσκεται στο να οργανώνει μια φορά το χρόνο ποδηλατικούς γύρους και εντελώς αντιπαιδαγωγικούς διαγωνισμούς ζωγραφικής, χρησιμοποιώντας χορηγούς για να καλύψει τα έξοδα οργάνωσης.

Πόσο εξωπραγματικό μπορεί να είναι να έχουμε χώρους άθλησης ανοιχτούς και δωρεάν και πολιτιστικά κέντρα σύγχρονα και ζωντανά σε κάθε γειτονιά και όχι νέους και νέες κλεισμένους σε ίντερνετ καφέ ή μπροστά στην τηλεόραση; ■

Ελένη Αγγελιοπούλου
Δημοτική Σύμβουλος

ΑΣΤΕΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Στο περιθώριο μέσα στο κέντρο

Τους τελευταίους μήνες το πρόβλημα των άστεγων προσφύγων στην Αθήνα εμφανίζεται ιδιαίτερα οξύ. Πολλοί ίσως θα θυμούνται τους Κούρδους της πλατείας Κουμουνδούρου ή τους Αφγανούς του Πεδίου του Άρεως και του Αγίου Παντελεήμονα τα προηγούμενα χρόνια. Σήμερα, οι πρόχειροι καταυλισμοί με τις κούτες και τα νάιλον έχουν δώσει τη θέση τους σε λιγότερο εμφανείς και μαζικούς, αλλά εξίσου ακατάλληλους και προσβλητικούς για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια χώρους, χώρους που θυμίζουν γκέτο και στους οποίους συνωστίζονται οι νεοεισερχόμενοι πρόσφυγες.

Πρόκειται για πρόσφυγες από χώρες τις Αφρικής και της Ασίας, χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση, ή μαστίζονται από τη βία και τη φτώχεια, αλλά και από τις «ανθρωπιστικές» επεμβάσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Άστεγοι ή ζώντας κάτω από εξαιρετικά επισφαλείς συνθήκες, ζουν στο κέντρο της Αθήνας εκατοντάδες Σομαλοί, Αφγανοί, Κούρδοι του Ιράκ, Παλαιστίνιοι και άλλοι, μεγάλο ποσοστό των οποίων είναι ανήλικοι και γυναίκες, καθώς και ολόκληρες οικογένειες με μωρά παιδιά. Πολλοί από αυτούς αντιμετωπίζουν ψυχολογικά προβλήματα και προβλήματα υγείας από τις κακουχίες που έχουν περάσει στις χώρες τους και κατά το ταξίδι της προσφυγιάς.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση η ελληνική πολιτεία και οι τοπικές αρχές κλείνουν τα μάτια. Τα λιγοστά Κέντρα Υποδοχής και Προσωρινής Φιλοξενίας που τελούν υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας και λειτουργούν με ευθύνη Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων δεν ανταποκρίνονται ούτε κατ' ελάχιστο στις ανάγκες. Επιπλέον, οι περισσότεροι από τους χώρους βρίσκονται σε δυσπρόσιτες περιοχές, όπου η εύρεση εργασίας είναι αδύνατη, όπως επίσης αδύνατη είναι και η κοινωνικοποίηση και κοινωνική ένταξη των προσφύγων και των παιδιών τους.

Όμως, αυτή η θεσμική αδιαφορία υποκρύπτει μια πολύ συγκεκριμένη αντιμεταναστευτική πολιτική «μηδενικής ανοχής», κυρίαρχης σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με αυτή τη διαδοσμένη, αλλά και αποδεδειγμένα αναποτελεσματική και αγριανθρωπική αντίληψη, η υιοθέτηση μιας πολιτικής που αναγνωρίζει και ανταποκρίνεται στις ανά-

γκες των προσφύγων αποτελεί παράγοντα «έλλξης» νέων «ανεπιθύμητων» προσφύγων. Στην πραγματικότητα, όμως, τέτοιες πολιτικές «αποτροπής» και «αποθάρρυνσης» έχουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Όχι μόνο δεν σταματούν το ρεύμα των οικονομικών και πολιτικών προσφύγων προς την Ευρώπη, αλλά προκαλούν τη διαρκή διολίσθηση των δικών μας κοινωνιών στον αυταρχισμό, το ρατσισμό και την κοινωνική βαρβαρότητα, ενώ ταυτόχρονα συντελούν στην περιθωριοποίηση και την εθνική και θρησκευτική ανιδίπληση των προσφύγων, και, συνεπώς, στη γκετοποίησή τους.

Ζώντας σήμερα ακριβώς σε μια περίοδο που η Αθήνα αποκτά τα δικά της γκέτο, τα δικά της «πρόσστια», επείγει οι πολίτες να κινητοποιηθούν και να σταθούν διπλά στους «χωρίς φωνή», στους χωρίς δικαιώματα. Να απαιτήσουμε να μην υπάρχει κανείς άστεγος και πεινασμένος στην πόλη. Να διεκδική-

Οι πολίτες να κινητοποιηθούν και να σταθούν διπλά στους «χωρίς φωνή», στους χωρίς δικαιώματα. Να απαιτήσουμε να μην υπάρχει κανείς άστεγος και πεινασμένος στην πόλη.

σουμε τη δημιουργία χώρων φιλοξενίας προσφύγων μέσα στην πόλη και να αγωνιστούμε για το δικαίωμα στο άσυλο, τη στέγασση και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τους πρόσφυγες! ■

Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης
Προσφύγων και Μεταναστών

ΤΡΑΦΙΚΙΝΓΚ, άλλη ένα θέμα ταμπού στην Αθήνα

Τα τελευταία δυο χρόνια στην Ελλάδα έχουν ξεκινήσει δειλά δειλά οι πρώτες δίκες για το τράφικινγκ και, επιτέλους, δημιουργείται ένα κλίμα υπέρ των θυμάτων. Με τον όρο τράφικινγκ εννοούμε τη δια της βίας στρατολόγηση, απαγωγή, μεταφορά και παραλαβή ανθρώπων με σκοπό την πορνεία, την εξαναγκασμένη εργασία, την αφαίρεση οργάνων ή ακόμα και την παράνομη υιοθεσία.

Στην Ελλάδα το πιο συνθιμισμένο είδος trafficking έχει σκοπό την πορνεία. Από το 1990 έως το 1997 ο αριθμός των αλλοδαπών γυναικών που εξωθήθηκαν στην πορνεία δεκαπλασιάστηκε: από 2.100 σε 21.750. Παρ' όλη αυτά η κυβέρνηση μόλις το 2002 θέσπισε νόμους ενάντια στην εμπορία ανθρώπων.

Η παροχή αρωγής και προστασίας σε άτομα που έχουν πέσει θύματα εμπορίας είναι ελάχιστη. Έτσι ένας άγνωστος αριθμός γυναικών, χωρίς να έχει διερευνηθεί αν έχει πέσει θύμα εμπορίας, φυλάσσεται και απελευθεύεται, πράγμα μοιραίο γι' αυτές αφού στις χώρες τους η πορνεία τιμωρείται ακόμα και με θάνατο.

Ο Δήμος Αθηναίων μπορεί και οφείλει να πράξει πολλά! Στα πλαίσια της ανάπτυξης της κοινωνικής πολιτικής του Δήμου πρέπει να προβλεφθεί η δημιουργία ξενώνα φιλοξενίας θυμάτων τράφικινγκ με εξειδικευμένο προσωπικό, καθώς και μια συστηματική και μακροχρόνια καμπάνια ενημέρωσης και πρόληψης με βασικό στόχο την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας. Το θέμα έχει ήδη τεθεί στο Δημοτικό Συμβούλιο από το δημοτικό σύμβουλο της Ανοιχτής Πόλης Ρήγα Αζελό και αναμένουμε... ■

Ελένη Αγγελιοπούλου
Δημοτική Σύμβουλος

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ: για μια άλλη κοινωνική πολιτική υγείας στο Δήμο Αθηναίων

Μέσα στη δίνη των εκλογών του 2007 και ενώ εξαγγέλλετο ότι θα κατατεθεί νομοσχέδιο για τη πρωτοβάθμια φροντίδα, ο Δήμος Αθηναίων προχώρησε σε προγραμματική σύμβαση με το υπουργείο για τα δημοτικά ιατρεία.

Η σύμβαση είναι πενταετής και στην ουσία προγραμματίζεται η μεταβίβαση του ιατρικού και λοιπού προσωπικού σε χρηματοδότηση από κοινοτικά προγράμματα για μια πενταετία. Μετά διαμορφώνεται η χρηματοδότηση σε οργανισμό - επιχείρηση. Ουσιαστικά με τη σύμβαση ο Δήμος εκχωρεί την αναβάθμιση των δημοτικών ιατρείων σε Κέντρα Υγείας μέσω δημοτικής επιχείρησης και ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Ωστόσο σήμερα, ο Δήμος έχει επιλέξει να «αντιμετωπίζει» τις υπαρκτές κοινωνικές ανάγκες μέσω «χορηγιών» και «κευεργετών». Η κατάσταση στα δημοτικά ιατρεία χαρακτηρίζεται από αποδιοργάνωση και παράλληλα εκχώρηση δραστηριοτήτων πρόληψης σε ιδιωτικές εταιρίες (φαρμακευτικές, θεραπευτήρια) μέσα από δήθεν προγράμματα ελέγχου, έτσι ώστε τελικά οι πολίτες να πληρώσουν τη φροντίδα που οφείλει να τους δίνει ο δήμος.

Ας μας πουν λοιπόν πού δημοσίευσαν τα αποτελέσματα του προληπτικού ελέγχου που έκαναν τα ιδιωτικά κέντρα, τι οδηγίες δίνουν στους πολίτες, ας μας

πουν πόσες δωρεάν εξετάσεις έγιναν, αλλά και πόσα έσοδα τελικά εισέπραξαν τα ιδιωτικά θεραπευτήρια από τους πολίτες των Αθηνών μέσα από αυτή την τουλάχιστον παράτυπη διαφήμιση του ιδιωτικού τομέα.

Αντίθετα, η Ανοιχτή Πόλη κατέθεσε τις προτάσεις της για μια άλλη πολιτική:

- Ανάπτυξη Κέντρων Υγείας σε κάθε διαμέρισμα
- Επιστημονική και οργανωτική διασύνδεση ΕΣΥ - Δημοτικών Ιατρείων με κεντρικό ρόλο του δημοτικού νοσοκομείου
- Μόνιμο προσωπικό στις κοινωνικές υπηρεσίες του Δήμου και όχι απασχόληση συμβασιούχων με προγράμματα
- Δυνατότητα παροχής ποιοτικών ισότιμων υπηρεσιών σε 24ωρη βάση
- Ανάπτυξη προγραμμάτων πρόληψης, εμβολιασμών και προγεννητικού ελέγχου
- Ανάπτυξη προγραμμάτων βοήθειας στο σπίτι
- Διαπαραταξιακή ενημέρωση και συμμετοχή στη διαμόρφωση της πολιτικής και όχι κομματικοποίηση στους διορισμούς
- Δίκτυο γιατρών από όλες τις απαραίτητες ειδικότητες και όχι μόνο γενικών γιατρών, ώστε να αντιμετωπίζονται όλα τα προβλήματα υγείας
- Διασύνδεση του κωδικού αριθμού κλήσης με την δυνατότητα κλήσης στα νοσοκομεία
- Να μπορούν οι δημότες στα ΚΕΠ και στα δημοτικά ιατρεία να κλείνουν ραντεβού για τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων

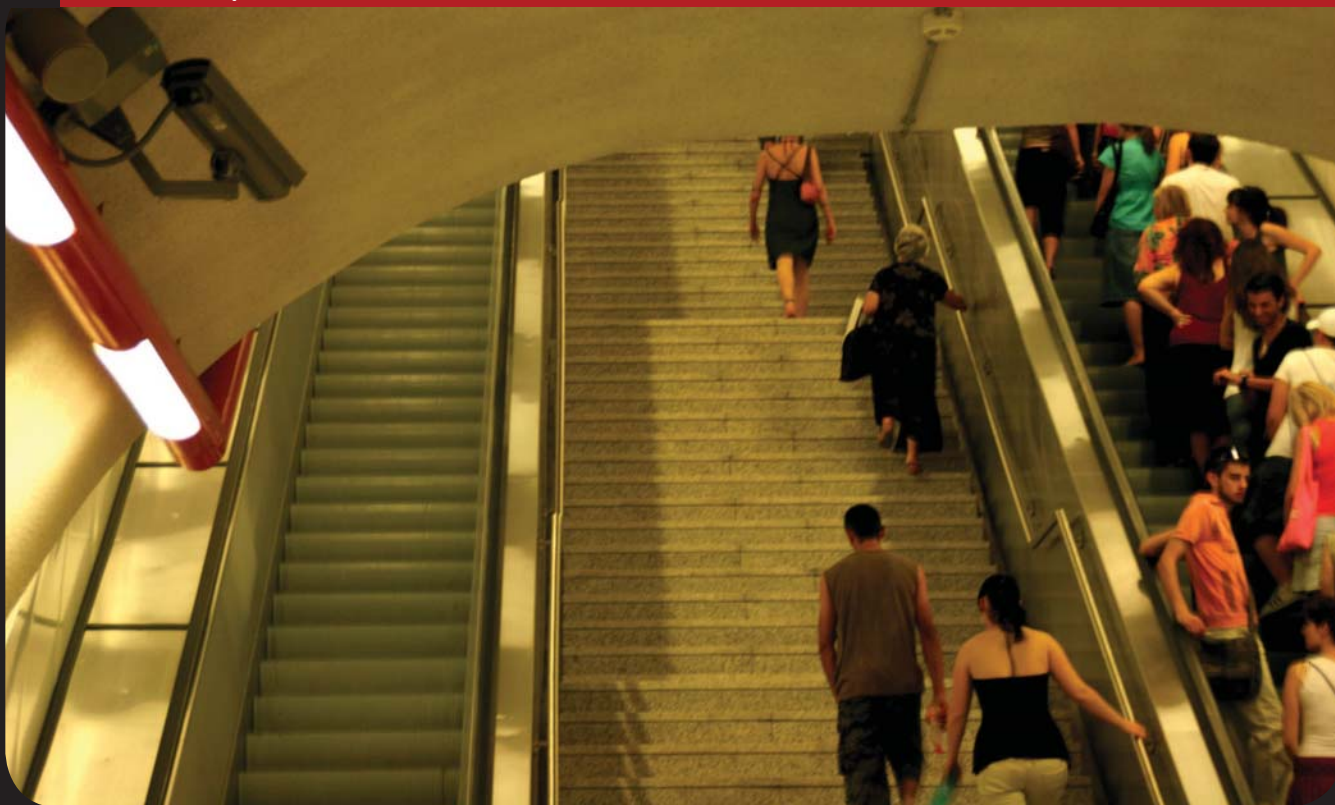
Αντίληψη μας, η ανάπτυξη της πολιτικής υγείας του δήμου μέσα από έναν ειδικό κοινωνικό προϋπολογισμό, με έμφαση στην ανάπτυξη των κοινωνικών υπηρεσιών, την αναβάθμιση των δημοτικών ιατρείων, τη στήριξη προγραμμάτων για τη μητέρα, το παιδί, την τρίτη ηλικία, την ανάπτυξη της βοήθειας στο σπίτι.

Για να μη μείνει όνειρο θερινής νυκτός η ανάπτυξη πρωτοβάθμιας φροντίδας στην περιοχή του Δήμου, χρειάζεται μια άλλη πολιτική! ■

Παναγιώτης Κοντολέων
Μέλος της Συντονιστικής Γραμματείας της Ανοιχτής Πόλης

Καλό ταξίδι σύντροφε Παναγιώτη...

ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝΕ...

Η όξυνση της κρατικής καταστολής προετοιμάστηκε με μεγάλη επιμέλεια. Πώς όμως φτάσαμε να παρακολουθούμαστε από τον «Μεγάλο Αδελφό» σε τέτοια έκταση και ποιές είναι οι ευθύνες της Αριστεράς απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο;

Η κληρονομιά των Ολυμπιακών

Τριάντα χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς του 2004 αν κάτι μας άφησε ως αδιαμφισβήτητη κληρονομιά η πιο πρόσφατη «Μεγάλη Ιδέα» είναι η ... ενισχυμένη ασφάλεια της πρωτεύουσας. Μέχρι τότε, από το 2002, λειτουργούσαν κάμερες στην πόλη αλλά χωρίς την έγκριση της Ανεξάρτητης Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, η οποία έδωσε τη συγκατάθεσή της εν όψει των «εθνικής σημασίας» αγώνων, θυσιάζοντας -«προσωρι-

νά»-ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες στο βωμό της τρομοκρατίας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η τρομοκρατική απειλή που κρεμόταν πάνω από τα κορδωμένα κεφάλια των υπερήφανων διοργανωτών.

Από τότε μέχρι σήμερα περάσαμε διάφορες φάσεις: στην αρχή μας είπαν ότι τις απενεργοποίησαν αλλά ότι θα είχε μεγάλο κόστος να τις απεγκαταστήσουν οπότε ας τις αφήσουμε εκεί μέχρι να βαρεθούν και να πέσουν μόνες τους. Στη συνέχεια μας είπαν ότι θα τις χρησιμοποιήσουν μόνο για τον έλεγχο

της κυκλοφορίας με την έγκριση της Αρχής. Όταν υπήρξαν οι πρώτες έντονες διαμαρτυρίες μας είπαν να μη χοηδοσκάμε, βρε αδερφέ, έτσι κι αλλιώς μας τέλειωσαν τα φιλμ... (ε, γνωστά αυτά: τη μια τελειώνουν τα φιλμ, την άλλη τα σφυράκια...).

Σιγά σιγά όμως οι αντιστάσεις της Αρχής έγιναν λίγο πιο ελαστικές και οι κάμερες μπήκαν εντός των αθλητικών χώρων για να «συλλάβουμε τους χουλιγκάνους». Και μετά θα τις «ψιλοχρησιμοποιούμε και σε καμιά διαδήλωση για να εντοπίσουμε τους γνωστούς άγνωστους», με τεράστια επιτυχία όπως όλοι θυμόμαστε στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 8ης Μαρτίου. Κάπου εκεί η Αρχή είπε να τηρήσει τα προσχήματα. Εξέφρασε την αντίθεσή της και, μετά από αιφνιδιαστικό έλεγχο στη ΓΑΔΑ, όπου διαπίστωσε ότι οι κάμερες δεν κατέγραφαν μόνο μοπιλιαρι-

σμένα αυτοκίνητα, **επέβαλε στην Ελ.Ασ. εξωντωτικά πρόστιμα ύψους 3.000 ευρώ.**

Ωπου φτάσαμε στην τελευταία πορεία του Πολυτεχνείου, όπου τέθηκε σε λειτουργία το περιβόητο C41. Εκεί πια η Αρχή δεν άντεξε. Αφού της απαγορεύθηκε η είσοδος στο Κέντρο Επιχειρήσεων της ΓΑΔΑ, ο πρόεδρος και πέντε μέλη της παραιτήθηκαν καταγγέλλοντας τον εισαγγελέα του Άρειου Πάγου Γ. Σανιδά. Αξίζει να σημειωθεί πως, σύμφωνα με το Σύνταγμα, το μόνο αρμόδιο όργανο για να αναίρεσει αποφάσεις των ανεξάρτητων Αρχών είναι το ΣΤΕ, το οποίο όμως ακόμα δεν έχει αποφανθεί.

Παρόλα αυτά, στην απεργία της 12 Δεκέμβρη ενάντια στο ασφαλιστικό, με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκη και του προέδρου του Άρειου Πάγου Β. Νικόπουλου ο αθηναϊκός «Μεγάλος Αδελφός» συμμετείχε στην απεργία, με τα γνωστά επακόλουθα (σύλληψη των εναερίτων της ΔΕΗ που κάλυψαν συμβολικά δύο κάμερες, μετά από πολλές ώρες και σε άσχετο σημείο).

Από κοντά και ο δήμαρχος Αθηναίων Ν. Κακλαμάνης, ο οποίος βάλθηκε να αναστήσει, με τον υπουργό Εσωτερικών και την Ελ.Ασ., το μνημόνιο συνεργασίας που είχε υπογραφεί πριν την Ολυμπιάδα.¹ Η τελευταία του μεγάλη έμπνευση ήταν να ζητήσει την εγκατάσταση καμερών στις παιδικές χαρές (!) προκειμένου προφανώς να εντοπίζονται οι ταραξίες από νωρίς. Το επόμενο στάδιο, σύμφωνα με την απάντηση της Ανοιχτής Πόλης, ίσως είναι τα ηλεκτροφόρα σύρματα, αλλά ας μην του βάζουμε ιδέες καλύτερα...

Το «Πανοπτικόν»

Αν αυτές οι λογικές επικρατήσουν, οι επόμενες γενιές αναμένεται να μεγαλώσουν χωρίς καμία αίσθηση ιδιωτικότητας (privacy), απολύτως εξοικειωμένες με την έννοια της παρακολούθησης. Το «Πανοπτικόν» του Τζ. Μπένθαμ τώρα δικαιώνεται!² Η αίσθηση πως ό,τι κι αν κάνουμε είναι ορατό από την «εξουσία» την καθιστά σχεδόν άχρηστη καθώς την εσωτερικεύουμε και την αποδεχόμαστε (την εξουσία) στο βαθμό που γνωρίζουμε ότι βρισκόμαστε σε μια κατάσταση διαρκούς ορατότητας.³

Κάπως έτσι, ατομικά δικαιώματα και δημοκρατικές ελευθερίες πάνε περίπατο. Την ώρα που στην πο-

λιτική και την οικονομία το δημόσιο παραδίδεται στο ιδιωτικό, στην προσωπική μας ζωή το ιδιωτικό μετατρέπεται σε δημόσιο. Απενοχοποιήσαμε μαζικά το «μάτι» με εκπομπές τύπου «Big Brother» και ριάλιτι, εντάξαμε τις μικροκάμερες στη ζωή μας (από τα κινητά μέχρι τις ψηφιακές web κάμερες που πλέον είναι ενσωματωμένες στους περισσότερους φορητούς υπολογιστές), δημοσιοποιούμε τις «ιδιωτικές» στιγμές μας στο διαδίκτυο (youtube.com), ανεχόμαστε το ηλεκτρονικό φακέλωμα και τις υποκλοπές, χρησιμοποιούμε συσκευές καταγραφής ήχου σε ιδιωτικούς χώρους για να ακούμε το μωρό στο διπλανό δωμάτιο. Η φαντασίωση του ιδιωτικού ντετέκτιβ ενσάρκωνεται στον καθένα και την καθεμιά μας.

Το έδαφος για την όξυνση της κρατικής καταστολής προετοιμάστηκε με μεγάλη επιμέλεια. Η έννοια της «προληπτικής καταστολής» δεν φαντάζει πλέον αντιφατική ή παράλογη: απλώς συμπύκνωσε λίγο το δίπολο πρόληψη/καταστολή. Δεν έγινε και τίποτα. **Ο «ύποπτος» υποκατέστη τον «ένοχο» και αφού δεν χωράμε όλοι στις φυλακές μετατρέπουμε σε «φυλακή» όλη την επικράτεια, δημιουργούμε πειθαρχικές δομές στο κοινωνικό σύνολο και νομιμοποιούμε την κοινωνία της επιτήρησης.**

Δεν είναι τυχαίο που παγκοσμίως οι μέθοδοι βασανισμού πλέον περνούν από τη σωματική στην ψυχολογική βία με τη συνεργασία ειδικευμένων επιστημόνων. Από την καθυπόταξη του σώματος περνάμε στην υποδούλωση του πνεύματος. Το βασικό ερώτημα όμως είναι κατά πόσο δικαιώνεται αυτή η λογική με βάση την αποτελεσματικότητά της. Τα ατομικά δικαιώματα περιθωριοποιούνται, «ύποπτοι» κρατούνται για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς απαγγελία κατηγορίας, το δίλημμα

ασφάλεια ή δικαιώματα φαντάζει ανυπερέβλητο. Είναι όμως; Τα κλειστά κυκλώματα παρακολούθησης που έχουν κατακλύσει το Λονδίνο δεν απέτρεψαν το μακελειό στο μετρό. Η αμερικανική πρεσβεία (υποτίθεται ότι) είναι η πιο καλά φυλασσόμενη περιοχή της Αθήνας, κι όμως από απόσταση πενήντα μέτρων εκτοξεύτηκε η ρουκέτα του «Επαναστατικού Αγώνα» χωρίς να προκύψει το παραμικρό στοιχείο για τους δράστες. Στα γήπεδα η συσσωρευμένη (αλλά και εγκλωβισμένη, καθώς δεν ξέρει που να ξεσπάσει) κοινωνική οργή εξακολουθεί να οδηγεί σε αλληλομαχαιρώματα. Τελικά πόσο αποτελεσματική είναι η απειρόληση των δικαιωμάτων μας;

Μαζική και συλλογική δράση η μόνη απάντηση

Ο μόνος τρόπος να ανατραπεί ο κυρίαρχος λόγος περί «ασφάλειας» είναι η μαζική συλλογική δράση. Είναι η στιγμή να γίνει γνωστή στους πολλούς η δική μας πρόταση για το πώς επιτυγχάνεται η ασφάλεια σε μια δίκαιη κοινωνία χωρίς αποκλεισμένα και περιθωριοποιημένα τμήματα. Η ευθύνη της Αριστεράς να πείσει για το δίκιο της είναι μεγάλη, κυρίως γιατί έχει να αντιμετωπίσει ένα μεγάλο τμήμα «φιλήσυχων πολιτών» που συμβάλλουν στην κατασκευή συναίνεσης ως προς την όξυνση της καταστολής με τη λογική ότι «αφού δεν παρανομούμε δεν μας ενοχλούν οι κάμερες, ενοχλούν μόνο όσους θέλουν να παρανομήσουν».

Η προληπτική ποινικοποίηση της συλλογικής δράσης αντιμετωπίζεται μόνο με δυναμική και πολυπληθή παρουσία του κόσμου που αντιστέκεται, του κόσμου που επιμένει να υποστηρίξει ότι το μέλλον μας δεν είναι μια κοινωνία γυάλινη φυλακή. Η καταστολή, οι κάμερες, οι προσαγωγές, η αντεστραμμένη τρομοκρατία δεν θα μας σταματήσουν. Θα είμαστε όλοι και όλες στους δρόμους και όχι στους καναπέδες μας αν θέλουμε να παραμείνουμε ζωντανοί, αν δεν θέλουμε να «πεθάνουμε πριν το θάνατό μας».⁴

1. Το Βήμα, 30/12/2007.

2. Βρετανός φιλόσοφος του 18ου αιώνα, ο οποίος εισήγησε την κατασκευή μιας γυάλινης φυλακής όπου οι φυλάκες θα έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν ανά πάσα στιγμή κάθε κίνηση των κρατούμενων.

3. Για την πρόταση του Μπένθαμ και για ευρεία ανάλυση του «Πανοπτικού» και της κατάστασης διαρκούς ορατότητας βλ. Μ. Φουκώ, «Επιτήρηση και τιμωρία - Η γέννηση της φυλακής», εκδόσεις Κέδρος - Ράπνα, 1989.

4. Γεβγκένι Γεφτουσένκο, «Μην πεθαίνεις πριν τον θάνατό σου», εκδόσεις Δελφίνι.

(Μ)ΠΑΝΙ ΤΑ ΙΔΙΑ...

Στο Μπαλί της Ινδονησίας (3-14 Δεκεμβρίου 2007) έλαβε χώρα η 13η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για το περιβάλλον. Πέρα από τα λίγα θετικά αποτελέσματα, όπως η απόφαση διαλόγου με στόχο μια συμφωνία το 2009, ως διάδοχη του Πρωτοκόλλου Κιότο, δεσμευτική και για χώρες που δεν το είχαν υπογράψει και η δημιουργία ταμείου καταστροφών (βοήθεια στις χώρες που επλήγησαν από φυσικά φαινόμενα), το αποτέλεσμα κρίνεται φτωχό.

Κύριος λόγος, η άτεγκτη στάση των Η.Π.Α (μεγαλύτερος ρυπαντής παγκοσμίως), οι οποίες συνοδευόμενες από Κίνα, Ινδία και Καναδά οδήγησαν σε ουσιαστικό αδιέξοδο τις συζητήσεις που αφορούσαν τη δέσμευσή τους να ακολουθήσουν τις προτάσεις της Ε.Ε. (περικοπές 20% ως 30% στις εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου ως το 2020).

Από την άλλη μεριά, οι ηγέτες του δυτικού κόσμου σε Ισπανία, Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία έχουν ξεκινήσει σταυροφορία υπέρ του περιβάλλοντος. Άραγε τα οικολογικά προβλήματα αφυπνίζουν τις συνειδήσεις τους ή απλώς επιζητούν ψήφους, αλλά και άφεση αμαρτιών σε περίπτωση σοβαρών αρνητικών εξελίξεων στον πλανήτη;

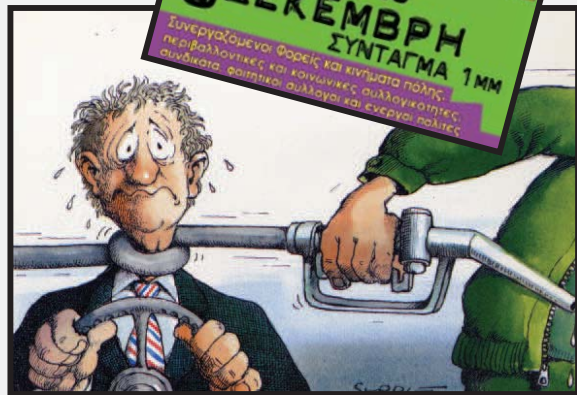
Η Ελλάδα, που βρίσκεται στην 4η χειρότερη θέση της λίστας με τους πιο εξαρτημένους από το πετρέλαιο και χωρίς οικολογική συνείδηση εταιρικής στην Ε.Ε. και με πάγια τακτική τις απόπειρες αντιμετώπισης των προβλημάτων ένα βήμα πριν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ώστε να μην επιβληθούν πρόστιμα, είναι εμφανές πως μπορεί να συμπαρασυρθεί

σε θετικά βήματα μόνο κατόπιν μιας ενδεχόμενης αποφασιστικής αναδίπλωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά.

Τέλος, καίριο ζήτημα παραμένει το δικαίωμα των φτωχών χωρών στην άνευ όρων οικονομική και τεχνολογική βοήθεια από τις πλούσιες χώρες, ώστε να μην περάσουν και αυτές από το καταστροφικό μονοπάτι της άναρχης, μονομερούς ανάπτυξης, πόσω μάλλον που μοιρολότι δεν ευθύνονται για την υπερθέρμανση του πλανήτη, είναι αυτές που πληττονται εντονότερα από τις κλιματικές αλλαγές.

Συμπερασματικά, για να αντιστραφεί η διαδικασία που οδηγεί τον πλανήτη σε ένα μέλλον τουλάχιστον αβέβαιο, πρέπει να γίνει κατανοητό πως η πολιτέλεια του «αργότερα» που διέθεταν οι προηγούμενες γενιές έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή για εμάς, για αυτό η οικονομική ανάπτυξη πρέπει να πάψει να θεωρείται ασύνδετη από το περιβάλλον και πιο επιθυμητή από την προστασία του.

Μονόδρομος επομένως είναι μια ολοκληρωμένη ανάπτυξη, η οποία θα θέτει τον άνθρωπο στο επίκεντρο, αλλά σε αρμονία με το φυσικό και κοινωνικό του περιβάλλον, ώστε να μην δικαιωθούν όσοι υποστηρίζουν πως η έλλειψη σωφροσύνης και ουσιαστικής δράσης της ανθρωπότητας θα σταματήσει μόνο εάν συμβεί μια οικολογική κατα-

στροφή σε συνδυασμό με ανθρώπινες απώλειες, η οποία δεν θα μπορεί να περάσει απαρατήρητη από το μοντέλο ζωής και διακυβέρνησης της κυρίαρχης δυτικής κοινωνίας. ■

Αρμόδιος Διαμαντής

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Εδώ και αρκετούς μήνες ένα μεγάλο περιβαλλοντικό ζήτημα απασχολεί την πόλη μας, την Ν. Σμύρνη, και δεν είναι άλλο από την αποδοχή από τη Δημοτική Αρχή, με οριακή πλειοψηφία, του ιδιωτικού επιχειρηματικού σχεδίου (Τσακίρη και DIMAND) για νέο γήπεδο - εμπορικό κέντρο στον χώρο του σταδίου του Πανιωνίου. Η κατασκευή του προτείνεται σε χώρο 27,5 στρεμμάτων ιδιοκτησίας του Δήμου, παραχωρημένο από το 1940 στον ερασιτέχνη Πανιώνιο, αποκλειστικά για αθλητική χρήση. Παρό-

τι η χρήση γης καθορίζεται από την Πολεοδομία ως αμιγώς αθλητικός χώρος, σχεδιάζεται η κατασκευή εμπορικού κέντρου 16.000 τετραγωνικά μέτρα.

Χωρίς να έχει συζητηθεί στη πόλη μας, ούτε, φυσικά, πριν τις προηγούμενες δημοτικές εκλογές, το νέο γήπεδο - εμπορικό κέντρο που σχεδιάζεται μέσα στο πολεοδομικό κέντρο μετατρέπεται δημοτικό χώρο σε ιδιωτικό, προσθέτει χιλιάδες κυβικά μέτρον και επιβαρύνει τις συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων, τις κυκλοφοριακές και περιβαλλοντικές

ΕΛΛΗΝΙΚΟ: μητροπολιτικό πάρκο

Στις 18-20 Ιανουαρίου 2008 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το τριήμερο εκδηλώσεων με τίτλο «τρεις μέρες για μια ζωή». Στόχος του «φόρουμ», που διοργάνωσαν οι Δήμοι της περιοχής στον χώρο του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, η δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου χωρίς περαιτέρω οικοπεδοποίηση και εμπορευματοποίηση. Εκατοντάδες πολιτικοί, κοινωνικοί και επιστημονικοί φορείς, κινήσεις πολιτών από όλη την Αθήνα και χιλιάδες κάτοικοι της περιοχής συμμετείχαν στις εργασίες της ημερίδας, στις δενδροφυτεύσεις, στις συναυλίες. Περισσότερες πληροφορίες θα βρείτε στην ιστοσελίδα <http://koinidراسi.gr>.

Εκεί ήταν και η Ανοιχτή Πόλη αλλά και εκπρόσωποι πολλών δήμων και δημοτικών κινήσεων από όλο το πολιτικό φάσμα... «πλην Λακεδαιμονίων»: η Δημοτική Αρχή αρνήθηκε στις 14/12 να υιοθετήσει σχετικό ψήφισμα που πρότεινε ο Ρήγας Αζελάς, αλλά και παλιότερα ο κ. Κακλαμάνης είχε δηλώσει: «Εγώ δεν εκλέχθηκα δήμαρχος της Αθήνας για να ενδιαφέρομαι για το Ελληνικό»... ■

συνθήκες. Παράλληλα, το εναλλακτικό σενάριο της μείωσης των εμπορικών χώρων αντισταθμίζεται με την καταβολή αποζημίωσης στον ιδιώτη από τον Δήμο στη λογική της εξαγοράς μερικών χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων.

Δεκάδες πολίτες συγκρότησαν την Κίνηση Πολιτών με σκοπό να αγωνιστούν για την αποτροπή αυτής της γιγάντιας κατασκευής και να υπερασπιστούν τον δημοτικό χαρακτήρα του χώρου. Ήδη προχωρά η διαδικασία συλλογής υπογραφών, ενώ έχει πραγματοποιηθεί μία μεγάλη ανοιχτή εκδήλωση, αρκετές συνελεύσεις της κίνησης και σχεδιάζονται τα επόμενα βήματα.

Το περιβαλλοντικό έμφραγμα της Αττικής, μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές της Πάρνηθας, ολοκληρώνεται με τα εμπορικά - αθλητικά συγκροτήματα που σχεδιάζουν στους ελάχιστους εναπομείναντες ελεύθερους χώρους όπως στον Ελαιώνα, στο Ελληνικό ή στο πυκνοδομημένο κέντρο της Ν. Σμύρνης.

ΕΛΑΙΩΝΑΣ: πράσινο και όχι τσιμέντο

Στο θέμα της κατασκευής εμπορικού-αθλητικού κέντρου στο Βοτανικό έχουμε αναφερθεί πολλές φορές, τόσο στο Δημοτικό Συμβούλιο όσο και με δελτία τύπου και αρθρογραφία (και στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού). Το τελευταίο δεκαήμερο του Ιανουαρίου 2008 αναμένουμε να εμφανιστεί επιτέλους η «κουφορούμενη» νέα σύμβαση μεταξύ του Δήμου Αθηναίων και της ΠΑΕ ΠΑΟ. Σύμφωνα με πληροφορίες και η νέα σύμβαση, με την οποία «η ΠΑΕ θα αναλάβει την κατασκευή του νέου γηπέδου», εξακολουθεί να περιέχει οικονομικά επαχθείς όρους για το Δήμο, αλλά και για το περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους στην περιοχή.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή Πολιτών για τη διάσωση του Ελαιώνα διοργάνωσε μια «ημέρα δράσης για τον Ελαιώνα» στις 27 Γενάρη στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο.

Στο πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνονταν ομιλίες και παρεμβάσεις από κινήσεις πολιτών από όλες τις γύρω περιοχές, εκπροσώπων επιστημονικών φορέων, δημοτικών παρατάξεων καθώς και κατοίκων και εργαζομένων-επαγγελματιών του Ελαιώνα.

Η Επιτροπή Πολιτών για τη διάσωση του Ελαιώνα ζητά να υπάρξει δημόσια ενημέρωση από τη Δημοτική Αρχή και να δοθούν χρήματα για να φτιαχτούν πράσινοι πνεύμονες αντί να χαρίζονται σε επιχειρηματικούς ομίλους. Περισσότερες πληροφορίες: <http://elaionas.wordpress.com>. ■

Αναρωτιόμαστε γιατί δεν μπορούν να εκσυγχρονιστούν οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις. Χρήματα ξέρουμε πως υπάρχουν, αφού προτείνεται η εξαγορά μέρους των τετραγωνικών μέτρων του εμπορικού κέντρου. Δεν δεχόμαστε επιχειρηματίες να ορίζονται αυτόκλητοι σωτήρες και ειδικοί πολεοδόμοι. Δεν δεχόμαστε γήπεδα - εμπορικά κέντρα όπου δεν χωρά ο ερασιτεχνικός μαζικός αθλητισμός (δεν έχουν στίβο, ώστε να είναι «καυτή» η έδρα) δημιουργώντας τις αρένες του σύγχρονου θεάματος. Η συλλογική - κινηματική δράση και οι αντιστάσεις

Στη φωτογραφία: στιγμιότυπο από την τελετή απονομής, στις 31/12/2007, της «χρυσής μπετόβραχας» στο «δήμαρχο» κατά τη διάρκεια της που διοργάνωσαν «εργολάβοι» και που περιλάμβανε και... πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. ■

των πολιτών σπκνούν το βάρος της σύγκρουσης με την κυρίαρχη άποψη της ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης των πάντων. Γιατί οι αγώνες μας στοχεύουν στη διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών ζωής, στη διατήρηση των ελεύθερων χώρων και στην προστασία του ζωτικού πράσινου.

Γιατί η πόλη ... είμαστε εμείς, όλοι! ■

Ιανουάριος 2008

Δημήτρης Γιαννάκης

Μέλος της Κίνησης Πολιτών Ν. Σμύρνης

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ...

Παντάσου, λέει, το κέντρο της Αθήνας τίγκα στα ποδήλατα. Τρέλα... Ούτε μπουτιλιρίσμο, ούτε κόρνες, ούτε καυσάερια. Φρίκη! Να ψάχνεις να παρκάρεις και να βρίσκεις αμέσως γιατί όλοι κατέβηκαν με το ποδηλάτάκι τους στο κέντρο. Πάει, τρελάθηκε ο κόσμος...

Αμ δε! Ευτυχώς πρόκειται απλώς για σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Ακόμα οι περισσότεροι κυκλοφορούν με το αυτοκινήτάκι τους, άντε και κάποιοι μυστήριοι με το Μετρό ή τα υπόλοιπα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Αλλά κάποιοι από αυτούς τους μυστήριους έχουν και απαιτήσεις. Θέλουν, λέει, να λειτουργεί το Μετρό όλο το 24ωρο τις Παρασκευές και τα Σάββατα. Να δημιουργηθεί ένα δίκτυο νυκτερινών δρομολογίων των λεωφορείων, κάτι που θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων και θα καταπολέμησει την κυκλοφοριακή συμφόρηση και τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Ισχυρίζονται επίσης ότι το ποδήλατο κάνει καλό στην υγεία, ότι είναι το πλέον ευέλικτο μέσο μεταφοράς, ότι παρκάρει παντού και

άλλα τέτοια σαχλά. Ζητάνε, μάλιστα, να μπορούν να τα βάζουν και στο Μετρό!

Καλά, πού νομίζουν ότι ζουν; Στην Ευρώπη που το ποδήλατο είναι ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία αστικών πολιτικών βιώσιμης κινητικότητας; Στην Κοπεγχάγη (όπου το ποδήλατο είναι το δεύτερο πιο δημοφιλές μέσο μετά το αυτοκίνητο, με ποσοστό 34% των καθημερινών μετακινήσεων και με δίκτυο ποδηλατοδρόμων μήκους 323 χλμ.) ή στο Παρίσι (33 χλμ. αποκλειστικής χρήσης για ποδήλατα και 314 χλμ. διαμορφωμένα για τη συνύπαρξη με άλλα μέσα), στο Στρασβούργο (77 χλμ. ποδηλατοδρόμων, χώροι στάθμευσης για ποδήλατα στις κυριότερες στάσεις του τραμ και ενοικίαση ποδηλάτων από τον Δήμο) ή στην Ολλανδία (28% των καθημερινών μετακινήσεων, με ποδηλατοδρόμους 22.000 χλμ. όταν το συνολικό μήκος του δικτύου τοπικών και μη τοπικών δρόμων είναι 110.000 χλμ.) ή έστω στην Καρδίτσα (30% των ημερήσιων μετακινήσεων στο κέντρο της πραγματοποιείται με ποδήλατο - μαζί με τη Λάρισα και το Μεσολόγγι είναι οι μόνες ελληνικές πόλεις με οργανωμένο δίκτυο ποδηλατοδρόμων).

Αλλά εδώ, στην Αθήνα μας, ε; Άλλο πράμα! Η Αττικό Μετρό αρνείται να ακολουθήσει την ενιαία πολιτική των υπόλοιπων συγκοινωνιακών φορέων (Ηλεκτρικός, τραμ, προαστιακός) που επιτρέπουν τα ποδήλατα, απορρίπτοντας ακόμα και το ενδεχόμενο δοκιμαστικής περιόδου, ενώ ο Υπουργός Μεταφορών ισχυρίζεται πως κάτι τέτοιο θα αύξανε κατακόρυφα τις λειτουργικές δαπάνες της Αττικό Μετρό. Τι πάει να πει δηλαδή ότι το Μετρό έχει φτιαχτεί με χρήματα όλων μας με σκοπό να προσφέρει υπηρεσίες στους κατοίκους της πόλης και όχι κέρδη στην οποιαδήποτε ιδιωτική εταιρία;

Α! Παραλίγο να το ξεχάσω: υπάρχουν κι εκείνοι οι παλαβοί της Ανοιχτής Πόλης, που προτείνουν να γίνει δίκτυο ποδηλατοδρόμων στην Αθήνα, να δημιουργηθούν χώροι στάθμευσης και υποδομές για ποδήλατα πόλης (σύστημα ενοικίασης ή δανεισμού ποδηλάτων σε συγκεκριμένα σημεία) κ.ά. Πάει, τρελάθηκε ο κόσμος... Γι' αυτό σου λέω: αυτοκινήτάκι και πάλι αυτοκινήτάκι! ■